

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1988

SZEPTEMBER

SZÁNTÓ-KFT:

A csomagolt lány

Irta: SZÁNTÓ PÉTER

Zene és dalszöveg: KFT EGYÜTTES (BORNAI TIBOR,
LAÁR ANDRÁS, II. LENGYELI MIKLÓS,
MÁRTON ANDRÁS)

Szereplők:

ERZSI
ANDRIS
JOLI MAMA
DZSONI BÁCSI
ILDI
POCÓ
BERNADETT
ANIKÓ
DÉZI
WAGNER
TITKÁR
BELLA, ÉVA, VERA, KRAUT, GIZI, KATI,
MARIETTA, RENDŐR

ELSŐ FELVONÁS

Első jelenet

A színpadon közepén, hátul vaslépcső. Adott esetben lehet ez vasúti felüljáró, divatbemutató kifutórampája — vagy akár vaslépcső is. A tetején, a hátsó díszletfalán az általános bejárat. A bal oldali díszletfal hátrafelé enyhén ferdül; e falon két ajtó van. A jobb oldali, egyenes falon egy. A kulisszák jelzésszerűek, lényegében leereszthető fóliák adják majd a színhely változásait. A hátsó díszletfal előtt nagy, keretezett tábláivek. Ezek hol velencei tükröket, hol kirakatüveget jelezhetnek. A színpadon — itt-ott — próbabábuk. Ne a hagyományos fababák legyenek, hanem valamiféle fehér, gipszszerű formák, mint az amerikai pop-art művész, George Segal szoborkompozíciói, vagy mint a pompeji öntött embermaradványok. E vakítóan fehér, életnagyságú szobor-próbabábuk „természetes” környezetükben vannak. Mintha valami mozdulat, gesztus vagy mondat kellős közepén dermedtek volna meg: nem kirakati bábuként állnak, hanem cipőt fűzve, asztalra könyökölve, széken lovagolva. Jobb félhátul például egy szófa két szélén ül kettő. Egy a fölépcső karfájának támaszkodik, fején mókás kalap, kezén retikül lóg, más ruha nincs is rajta. Általában elmondható a próbabábukról, hogy lényegében meztelenek: groteszk módon csak egy-egy ruhadarab van rajtuk; bugyi, kabát, hosszú női ing. Másokon meg csak napszemüveg, kezükben teniszütő. Nem kell, hogy mind a színpadon legyenek, vagy hogy egyszerre túl sokan legyenek, ne hogy agyonnyomják a játékteret; lehet cserélni őket,

változtatni helyüket, „öltöztetüket”, de ezt is mértékkel, hogy a színváltások ne vegyenek el sok időt. Az első jelenetben a színpadon mindenütt varrógépek: korszerű, villamos masinák és régi, lábhajtos Singerek vegyesen. Egy-kettő mögött bábu ül, másikkal mögött Dézi, Ildi, Anikó, valamint Gizi, Kati, Marietta. A szófa mögött Dzsoni bácsi áll. Joli Mama kétségbeesetten, félig ülve, félig fekvő a szófán. Hirtelen eszébe döbben valami. Ijedten mutogatni kezd a lányok felé. Dézi kérdően int, odamegy az egyik géphez, Joli Mama vadul rázza a fejét. Dézi hátramegy, Joli Mama még hevesebben mutogat. A lány végül megéri, fölemel egy vég selymet, futva a szófa alá dobja. A zajra egy rendőr fölrántja a bal egyes ajtót, nagyon gyanakodva benéz. Dézi hirtelen masszírozni kezdi Joli Mamát. A rendőr visszamegy

ANIKÓ (suttogva) Joli Mamának a feje fáj,
és az egész család ideges,
és az alsó lakó felkopog,
mert a felesége beteges.

MIND (halkan) Nem kell félned,
a magyarázat semmi más:
itt a frontátvonulás.

DÉZI (hangosabban) Ha dudor nő ki a fejedem,
mert mindenhová bevered,
és lépten-nyomon elfelejted
a saját nevedet.

MIND (erősen) Nem kell félned,
a magyarázat semmi más:
itt a frontátvonulás.

ILDI Ha nem tudod, hogy mi a bajod,
miért vigyorogsz ostobán,
s a tükörtől azt kérdezed:

JOLI MAMA (prózában) Ez volna az én pofám?

MIND (bömbölve) Nem kell félned,
a magyarázat semmi más:
itt a frontátvonulás.

JOLI MAMA (hatvan körüli; ahhoz képest, hogy egy jól menő butik-varrodalanc tulajdonosa, megdöbbenően slamos, hogy baj esetén azonnal fölvehesse a habókos öregasszony szerepét. Életét, a Titanickal ellentétben, a folyvást közeledő jéghegyekre rendezte be — épp ebből érezni egyébként, hogy veszedelmes) Istenem, hogy ezt kellett megérem! Hát olyan nagy baj az, ha az ember nem tud számlákat mutatni? Hát jogtanácsos vagyok én vagy varrónő? Mit tudom én, mikor lépem át a Btk. határait. Azt mondja, „Asszonyom, ön átlépte a Btk. határait”. Egy biztos: nem voltak határőrök. És az a néhány kisebb szabálytalanság... Hát, kisebb is, meg nagyobb is. (Földühödve) De az az adóhivatal dolga! Majd én azokkal elintézem. Az meg az én dolgom. De hogy rögtön egy rendőrt küldjenek ide! Ez már igazán nem pénzkérdés. Házkutatás! Édes jó istenem, házkutatás!

DÉZI (kis divathölgy, aki nemcsak varrja — viseli is. Huszonkét éves lehet, cserfesén gátlástalan, mint egy beszélő cica) Joli Mama, nem a Dzsoni bácsi csinálta ezt?

JOLI MAMA Meg vagy örülve?! (Dzsoni bácsihoz, aki sértetten tiltakozna) Te csöndbe légy!... A Dzsoni?! Á, erre ő nem képes... Ha ezek a szimatoló rendőrök

látták volna! Látták volna ezt a műhelyt, amikor itt még nem volt műhely!... (Kétségbeesés) A Dzsoni?!... Amikor a koszos kezünkkel kellett kikaparni minden gesztenyét — másoknak, hogy legalább a héját elhasználhassuk, fűtésre! Mondjátok meg: hát rosszul élték mellettem?! Jól van na, hát ne mondjátok! Megmondtam, ha nekem jó lesz, nektek se lesz rossz. Legalábbis jobb, mint másutt. A lőrinci fonóban... (Gyanakodva) Hm. Tényleg: a Dzsoni!... Én nem is tudom, micsoda világ ez már: a Trabantot csak úgy szórják az ember után, a rendőrök meg nyomozgatnak... Mondd, Dzsoni, tényleg: nem vagy te benne ebben?

DZSONI (öregedő gentleman, galambszürke öltöny, ősz halánték, bajusz) Ééééé?!
JOLI MAMA Mit tudom én: nem szereplek a hosszú távú terveidben...

DZSONI Hogy én küldtem ide?! Hát persze. Tudod, reggelente, amikor bemegyek a rendőrségre, mindig el szoktam küldeni őket. Egy órnagyot ide, egy vezérezredest oda, mi az nekem?!

Belép a Rendőr. Főlényesen megáll az ajtóban

RENDŐR (harminc körüli, értelmesforma) Egy őszinte vallomással még könnyíthet magán. Hol vannak a Molnárné szövevei?

JOLI MAMA Ki az a Molnárné?

RENDŐR Ha most azt is megkérdezi: mi az, hogy szöveget, én becsületszavamra bekísérem. Nézze, asszonyom, a bejelentés tulajdonképpen Lébenguth János ellen érkezett, így főlényesen akarja maga elvinni a balhét.

JOLI MAMA Tudom, most azt hiszi, provokálom, de ki az a Lébenguth János?

DZSONI Hát én, te hülye!

JOLI MAMA (éktelenül nevet) Dzsoni?!... Dzsoni! Édes istenem, húsz éve ismerlek, de sose tudtam, hogy ilyen rettenetes neved van! Lében... micsoda?!

DZSONI Mert a Lovassy csak a művésznevem.

RENDŐR Kegyed min ül?

JOLI MAMA (főlpattan, beljebb rúgja a szöveget) A szótán... Tetszik tudni, a szófa csak azért van itt nekem, mert egyre jobban fájnak az öreg csontjaim, már gyakran le kell ülni.

RENDŐR (nyomatékkal) Leülni — azt le kell! Hacsak nem segít.

JOLI MAMA ... Ah!... Hjai!...

Rosszul állnak újabban a dolgaim, egyre jobban romlik a közérzetem. (Az orrát szívja) Mind elfogyott a dobozból a gyógyszerom, nem sikerül kikúrálni magam. (Erőltetetten köhög) Nem tudom, mi van velem, a Szabó család az egyetlen örömem. Lábamon már nem vágom a körmöket, és nem veszem az Esti Hírlapot. Alig eszek, az is csak inkább nyamnyogás. Nem sikerül kikúrálni magam.

MIND Bíbor-bársony vendégség, jobb egy napi egészség, o-ó...

JOLI MAMA ... ajjaj...

A villamoson rugdossák a holmimat, és leszakadnak mind a gombjaim. A folyóból meg bűdösség jön föfele, nem sikerül kikúrálni magam.

MIND Nem tudom, mi van velem, de aggódom, nagyon aggódom.

JOLI MAMA A legyenek jönnek, és mind ellepik a szobám, sok lehet itt az ételmaradék. Válságosra fordulhat a helyzetem, ha nem sikerül kikúrálni magam.

MIND Bíbor-bársony vendégség, jobb egy napi egészség, o-ó...

RENDŐR Szóval konokul hallgat, és nem segít magán meg rajtunk?! Mibe fogadjunk, hogy megtalálom? Gondolom, a Szívárványból szerzett kelméket odakint rejtegetik, a lányok hálószobájában. (El)

JOLI MAMA Ez mindent tud.

DÉZI Földobhatott bennünket az Erzszi is!

ILDI (fiús hajú, dacos-szép arcú tizenhét éves; ő fél a legjobban, már-már hisztériás) Te szemét!

ANIKÓ (kövér, lassú beszédű falusi lány. Az élete olyan nyugodtan hömpölyög, mint a Don. Köténye zsebéből bicskát és egy hatalmas sárgarépat vesz elő. Az utóbit fölszeli, és katonánként bekapja). Ma mindenki olyan ideges. Biztosan a front.

JOLI MAMA Az Erzszi? De hát miért?... Hol az Erzszi?!?

MARIETTA (kifelé int) Szabadnapos. Bent van a hálószobánkban, és szerintem bög.

JOLI MAMA Bög?

DÉZI Hú, mi volt itt az este, Joli Mama! A hülye belezúgott Andrisba, az meg rögtön le akarta fektetni! Úgy kellett lerángatnunk a lányról, mikor berohanunk a hálóba! Tyú, Erzszi olyan sértett volt, mint az anyakirálynő, Andris meg kiröhögte...

GIZI Kiröhögte? Olyanokat mondott neki...!

JOLI MAMA (Dzsoni bácsinak) Ez is csak a te fiadtól telik!

DZSONI Már megint én? Mit akartok tőlem?!

ILDI (dühödten) Hát nem is tudta, hogy a Dzsoni bácsi fia! Azt hitte, valami simlis kis fotós! Es egyáltalán nem szerelmes belé, csak beszélgetni akart. Az meg teljesen tahó módon viselkedett. Mit akartok szégyentől? Három hete dolgozik itt!

DÉZI (gúnyosan) Persze: nem tudta. Szeretem a hajnalt.

ILDI Minden kurva magából indul ki.

DÉZI (odasétál Ildihez, a füle mellett megragadja a haját) Figyelmeztettek?!

ILDI (amikor épp a pofont kapná, rugós kést húz elő, kiugratja a pengét. Inkább infantilis, mint fenyegető) Üss meg! Gyere, üss meg!

DÉZI (megijed, de nem mutatja) Á, előjött az aszódi tempó. Vagy a főtí gyermekváros? Honnan is szoktél, anyukám?

JOLI MAMA Dézi, Dézi! Sem a hely, sem az idő...

DÉZI (a helyére megy) Ez a probléma, Joli Mama, hogy teli van az üzlet fiatalok bűnözőkkel, és akkor csodálkozni tetszik, ha kijön a rendőrség.

JOLI MAMA Istenem, a rendőrség! Még bicskázatok is egy kicsit! (Odalép Ildihez) Ildi, kérem!

ILDI Még az anyámnak se!

DÉZI Nincs is anyád, te hülye, te!

JOLI MAMA (visszarántja a fölugró Ildit) Amíg az én házamban vagy, fiam, nem hadonászol késsel!

DZSONI Meg vagy te bolondulva? Szökött lányokat alkalmazol?! Mindig mondtam, hogy baj lesz ezekből a kapitalista módszereidből! Legalább ne itt lakatnád őket, albréletben! És akkor csoda, ha a fiam megmondja a véleményét nekik?

KATI A maga fia egy öntelt, elkényeztetett zsúrfiú.

ANIKÓ (kis vággyal a hangjában) De milyen jóképű!

DZSONI Jó, majd szólok neki. Csakis a legalább egymázsás nőkkel áll szóba.

GIZI Miért? Kiskorában az Anikót is Pindurnak becézték. Elöl pin, hátul durr.

ANIKÓ (nagy darab nyers karfiolokat vesz elő a köténye zsebéből, komótosan sorba rakja maga előtt, és harsányan enni kezd) És akkor mi van? Én így tetstem a kedvesemnek!

DÉZI (megvetéssel) A Pocódnak!

ANIKÓ Igenis, az én Pocómnak!

Belép Erzszi. Húsz körüli, titkos-csinos lány. Ovális arcú, hosszú combú, csinos jelenség volna, de az a típus, aki az eleganciánál többre tartja a kényelmet. Rövid, barna haját visel, általában szereti a sportos viseletet: nadrágot, futócipőt. Mint a legtöbb tevékenységhez, a varráshoz is szemüveget hord. Leül a helyére

JOLI MAMA (kutatóan) Itt a rendőrség.

Erzszi hökkenten fölnéz, azután vállat von

(Dézihez) Nem ő volt.

DÉZI (dühös) Mi szívgörccsöt kapunk az idegességtől, ő meg csak vendégszerepel. A Klauzál utcai nyári já-

tékok vagy mi. Ősszel aztán visszamégy a színművészeti főiskolára, naccságának, mi?

ERZSI (*fáradtan a régi vitától*) De addig itt dolgozom és itt lakom én is. El se tudod képzelni, milyen nagy szükségem van erre a pénzre és erre a lakásra.

RENDŐR (*belép*) Hol vannak a Molnárné-féle textilek? (*Nagy csönd*) Nem baj. Megtalálom! De ha én találom meg, akkor néhányan megsiratják azt a napot, amikor az anyjuktól kipottyantak.

JOLI MAMA (*kakaskodva*) Ez fenyegetés?

RENDŐR Dehogy. Az angol slágerlista első helyezettje. Az én átdolgozásomban.

Az általános bejáraton beront Andris, Pocó és Kraut

ANDRIS (*fiatal, nyurga, jól ápolt, lezserül elegáns. Vállán fotóstáska, nyakában fényképezőgép*) Fantasztikus hírem van!

DÉZI (*mint aki rögtön ki akarja sajátítani*) Andris! Nyomoznak!

RENDŐR Ó, még egy Móka Miki. Hát személyiink van-e?

ANDRIS (*jókedvű, mint aki nem is érzi, mekkora a baj*) Ugyan már, csak nem akar egy lakásban igazoltatni? No, próbálja eltalálni, ki vagyok! Tudja, én például mennyit tudok magáról máris? (*Mig a Rendőr akaratlanul hátrál*) Nézzük csak! (*Megfogja a rendőrzubbony gallérját*) A szövet szekszárdi. Nincs ebben titok: aki a divatszakmában dolgozik, megismer minden holmit. A cérna pesti, és a zubbonyt a Garay utcában varrták. Csak módszeresség, szakismeret és következtetőképesség! (*Megfogja a Rendőr kezét, vizsgálja a tenyerét*) Maga harmincéves elmúlt. Szép hosszú az életvonala. Nem blöff — következtetőképesség!

RENDŐR (*próbál ocsúdni*) Na ne szórakozzunk! (*Elrántja a kezét*)

ANDRIS (*a zubbony gallérjához nyúl*) Á, egy szőke nő hajszál! (*Közletről vizsgálgatja*) Fialat nőé. Remélem, a felesége? ... Igen. No, ez már komolyabb dolog, ehhez szakismeretek kellene. Hány éves lehet a felesége? ... Huszonhét? Vagy tévedek?! Tévedek valamiben?! (*Miközben a Rendőr lassan, rémülten hátrál*) Mondom, semmi az egész, csak tudományos alaposág és jó megfigyelőképesség... Lássuk csak, hogy hívják a feleségét? É betűvel kezdődik a neve? Éva? ... Nem. (*Nézi a hátráló Rendőrt*) Eszter? ... Ez sem... Á, látom már: a maga feleségét Andreának hívják! ... Tévedek?

RENDŐR (*hátrál, szélütötten rázza a fejét*) Nem... Nem. Kérem, ne... Nem lett volna szabad... (*Nekiütözik a bejárat ajtajának*)

ANDRIS Zaklatjuk az egyszerű állampolgárokat? Valomásra akarjuk bírni őket? Bizonyítékok nélkül?! Térdre!

A rendőr letérdel. Hosszú csönd

KRAUT (*nagydarab, beates, agresszív fickó. Hűvösen, lassan beszél*) Ha nem látom, az édes jó anyámnak se hinném el!

RENDŐR (*más hangon*) Na, öreg, ne szórakozz már, nekem ötre randevúm van! (*Föláll, leporolja magát*)

ANDRIS Jó, már végeztünk is, Béla. (*Ezreket számol*) Egy... kettő... És ezt a jelmezkölcsönzőre...

RENDŐR (*kigombolja a pisztolytartót, berakja a pénzt, megpaskolja*) Akkor én nem is zavarok tovább. Kezüket csókolom!

A Rendőr letérdel. Hosszú csönd

JOLI MAMA (*fenyegetőleg*) Mi volt ez?!

ANDRIS Apa, jössz nekem öt ronggyal.

JOLI MAMA Ildi, hol az a kés?!

DZSONI Ha azt hiszed, hogy előre tudtam, Jolikám, akkor nagyon tévedsz! Tudod, milyen ostoba viccei vannak néha a fiamnak! De nekem most sürgősen a... izéba...

ANDRIS (*röhög*) Várj, jövök én is!

Joli Mama kergeti őket körbe a szobán

(*Futtában*) Joli Mama, ugyan, ne vegye annyira a szívére! Kis tréfa volt az egész... Kis tavaszi meglepetés!

JOLI MAMA (*elfúlóan*) Rendőrt hozni a lakásomra?! Vegzálni?! Halálra rémíteni?! És ráadásul egy álrendőrt?!

ANDRIS (*röhögve*) Ígérem, legközelebb csakis igazit hozok.

Joli Mama lerogy a szőfára, Dzsoni fáradtan mellézöttyen

DZSONI (*fújtat*) Egy ilyen... hülyét... mint ez az én fiam...

JOLI MAMA De jössz neki ötezerrel. Mi volt ez: valami fogadás?!

DZSONI Jolikám, te mindig úgy föl tudod izgatni magad! JOLI Tudni akarom!!!

DZSONI Hát fogadtunk... Tudod, most mindenféle új ügyekbe kezdünk, és hát... némelyik, ugye, súrolja azt, amit a... a törvényesség határának szoktunk nevezni. És hát... ilyenkor, ugye, rendkívül fontos, hogy például... egy válsághelyzetben miként reagálnál. Én, persze a magam részéről biztos voltam abban, hogy nagyon bátran viselkednél...

ANDRIS Apa!

JOLI MAMA Várjunk csak! Szóval ti abban fogadtatok, hogy esetén köpnék-e?! És a hülye fiad azért hozta ide ezt az álrendőrt, hogy megnyerje a fogadást.

DZSONI (*elégedetten*) Hát látod, milyen okos is vagy te! JOLI MAMA És nem köptem.

DZSONI Nem ám!

JOLI MAMA De a fiad nyerte a fogadást, ami azt jelenti: arra fogadtál, hogy köpni fogok. (*Ütni kezdi*)

DZSONI (*fölugrik*) Mert ha nem vigyáznék rád, ez a kóceráj...!

JOLI MAMA (*föláll, fenyegetően közeledik*) De szerencsére az admirális bácsi vigyáz az ő kis Jolikájára. Csak arra nem vigyáz a jó admirális bácsi, hogy ha a hegyes orrú cipőmmel megrúgom a köldöke és a térdkalácsa között félúton — akkor rettenetesen tökön lesz rúgva!

Dzsoni kirohan, Joli Mama utána

ANDRIS Hé!... Hé!... Eh, hát ez is éppen most megy el! Óriási hírem van: a bemutatóra idejön valami német...

POCÓ Herr Strumpfhoze!

KRAUT Jaj istenem, még egy ilyen barmot! Nem az a neve, az az üzlete! Strumpfhozéval foglalkozik, harisnyanadrággal.

ANIKÓ Mit piszkálsz te mindig az én Pocómat?

KRAUT (*rémülten*) Én?! Hozzá se nyúltam a pocóddhoz! (*Pocóra néz*) Ja ezt! Hogy lehet valakinek ilyen kretén nevet adni?!

ANDRIS Befejeztétek? Szóval jön a német, és óriási üzlet lesz!

KATI Joli Mama megmondta elégszer, Nyugatra csak kedvtelésből varr! El kell látni a butikosait, a vidéki szállítókat és a szövetkezeteket is. Nem akar helyette tíz pfennigért buggyos selyemgöncöket varrni német naccságáknak!

ANDRIS De ez óriási üzlet lesz: sima butikcuccot kérnek. És nem tíz pfennigért, hanem szeriában.

MARIETTA Jössz holnap a Dézi partijára?

ANDRIS Dézi az, amelyik Bernadett őszi kollekcióját varrta?

ILDI Az én vagyok.

ANDRIS Te vagy Dézi?

ILDI Dehogyis. Én varrtam Bernadett őszi kollekcióját.

DÉZI (*nagyon megsértve*) Egy nagy szemétláda vagy!

ANDRIS Tudjátok, pocsék az arcmemóriám.

ILDI Ahhoz képest, hogy tavaly ősszel átlagosan havonta háromszor cipelted el színházba Dézit, s igazán mindent megpróbáltál, hogy kikapcsolhasd a melltartóját,

talán nem kéne nagyképűsködnöd. Csak azt tudnám, mit komálnak rajtad a hülye tyúkok?

ANDRIS Szerénységem tiltja, hogy ezt a kérdést elemezzem.

ERZSI Biztosan az okok közé sorolják a hatalmas szerénységedet.

ANDRIS Ó, hát rád emlékszem! Tegnap kicsit összevesztünk, nem?

ERZSI Kicsit. Tudod, fogalmam se volt, hogy itt te vagy a háziúr! Ha tudom, biztosan nem engedtem volna meg magamnak azt a demokratikus hangnemet, amikor le akartál dönteni.

ANDRIS Én akartalak ledönteni?

ERZSI Nyilván az is szellemes tréfa volt, mint ez a rendőr.

ANDRIS Ugyan, kis Elizabeth, ne játszd meg magad! Ti nők mind egyformák vagytok.

ERZSI Látom, szereted az álruhákat és a látszatokat.

ANDRIS Elizabeth, Elizabeth, ezek csak tréfák.

ERZSI Neked Erzsébet vagyok: a barátaimnak Erzsi.

ANDRIS Erzsi, ez olyan varrónőnév. Nincs fantáziátok, az a baj. De hát végül is varrónőnek tényleg jó az Erzsi név.

ERZSI Lenne rajtam is selyemruha, a fülemben francia klipsz!... Akkor én is manökennek látszanék, nem? Akkor talán még udvaroltál is volna? Tán még az Erzsébet név is tetszett volna?

ANDRIS Egyszer gyerekkoromban elvittek falura, ott a tehenet Bözsinek hívták.

ERZSI (dühös) Biztosan otthon érezted magad: paraszt — falun!

ANDRIS (színtén feldühödött) Paraszt? Tegnap nem ezt mondtad!

ERZSI Érdekes, és mégse engem kellett lerángatni terólad!!!

ANDRIS (affektáltan utánozza) „Mindig ilyen kínosan vigyázol a fölényedre? Tudod, én már legalább egy hete szeretnék beszélgetni veled. A mostani csak egy jó alkalom.” (Részálja magát, a lányok visítva nevetnek) Na, milyen egy paraszt memóriája? „Nem tartozom a könnyen behódoló típusba. És még az se biztos, hogy a zsánerem vagy!”

Dézi és Marietta égnék vetik lábukat a nevetéstől

ERZSI Milyen primitív!

ANDRIS Szóval nemcsak paraszt, primitív is? Te meg simán ostoba. Annyira sötét vagy, hogy világít a szádban a Negró cukor.

A lányok visítanak

ANDRIS Buta lány vagy, Elizabeth, de szép a hajad.

A nyakamról majd ledörzsölöm a rúzsodat.

A beszéd nem a te asztalod, de a csipőd bombajó,

nem is tudom, most mit tegyek, ilyenkor mi a jó?

Ha velem alszol, Elizabeth, az mámorító,

reggel viszont egy ostoba nő elszomorító.

Az egyik felem feléd húz, a másik hazafelé.

Elizabeth, te kacér nő, ez a helyzet nagyon — izé.

MIND Az a baj, hogy a nők vagy csúnyák, vagy szépek és buták.

Vagy ha szépek és okosak is egyben,

nem állnak szóba velem.

Ki érti ezt, ki érti ezt? Én nem.

ANDRIS (a zene alatt) Na jól van, hát azért nincs semmi baj. Igaz, annyira buta vagy, hogy fölfelé sikítasz a hullámvasúton, de ez nem baj.

MIND Az a baj, hogy a nők vagy csúnyák, vagy szépek és buták.

Vagy ha szépek és okosak is egyben,

nem állnak szóba velem.

Ki érti ezt, ki érti ezt? Én nem.

ERZSI Te egy jó poénért eladod az életedet.

ANDRIS Még egy rossz poénért is. (Kisiet)

Kraut utána. Pocó maradna, de Kraut húzza kifelé. Pocó ijedten, magyarázólag int Anikónak. Erzsi lassan fölemeli a fejét. Sötét

A lányok emeletes ágyakkal zsúfolt szobájában vagyunk. Erzsi az ágyára borulva, némán fekszik. Anikó tehetetlenül áll előtte, Ildi idegesen rója föl-le a szobát

ILDI Ezt a baromságot, hogy éppen ebbe a krapekba akadjon! Amikor csak hangyából legalább kétszázféle él a világon! És akkor még nem beszéltem a kolibrikról!

ANIKÓ Mit csináljak? Én már több nyugtatót nem merek neki adni!

ILDI Egyszer isten bizony brüsszeli csipkévé verem ennek a szemét krapeknak az öntelt képét!

ANIKÓ Az én Pocóm nem csinálna ilyet: ennyi ember előtt lehülyézni valakit — még akkor is, ha tényleg hülyén viselkedett...

ILDI Na tessék: megszólalt a mestergerendán az oldalzalonna! Vigasztald csak! Hülyén viselkedett! Mondd csak neki, hogy ő tehet az egészről!

ERZSI (siri hangon a párnába beszél) Tényleg én voltam a hülye. Kiprovokáltam, amit kaptam.

ILDI Az ember nem ugrik mindig világcsúcsot. De ez ok arra, hogy ekkorát belerúgjanak?

ERZSI (föül. Teljesen ki van borulva) Én csak egy buta Elizabeth vagyok, belém lehet.

ILDI Két ilyen marhát! Ott szerethetnék egymást a Dzsoni bácsi perzsaszőnyegén — istenem, de jó is lehet egy perzsán! — és ehelyett egy életre tönkrealizálják egymást!

ERZSI Én? Én csak magamat védtem.

ILDI Persze. Futni akartál még egy kört, mielőtt hanyatt fekszel, de túl jól sikerült a részhajrád.

ANIKÓ (kéjelegve) Te! Azt a perzsát meg honnan veszed?

ILDI Mi?!... Eh, hagyj már békén! Ha éppen nem eszel, akkor meg a Pocód micsodáján jár az eszed!

ERZSI (fahangon) Mindig ez történik velem: élek egy álomvilágban, aztán az álom jól fejbe ver a valósággal.

ILDI (hátba veri Erzsit) Na, légy már túl rajta!

ERZSI Túl?! Még csak most kezdődik a második menet!

ANIKÓ Bosszúból hozzámégy feleségül?

ERZSI (a szemé elszántan csillog) Hozzá? Még Dzsonihoz is...

ILDI Te, az öreg elég feltűnően legyeskedik körülöttem!

ERZSI Fáradt vagyok, nagyon fáradt... Aludni szeretnék...

Sötét

Harmadik jelenet

Joli Mama varrodája, kora reggel. Jelen vannak: Dézi, Anikó, Gizi, Marietta. Dolgoznak

MIND Várunk évek óta, várjuk mindig őt, így múlik el az élet: csak várjuk a nemjövőt.

Néha egy pillantása egy arcból néz reánk,

de idegen száját csókol ilyenkor is a szánk.

Úgy hisszük százszor: ez végre ő!

Pedig csak új tévedés —

hosszú sorban a következő.

És újra várjuk, nem hisszük el:

bárki más eljöhet, ő máshol él,

soha nem jön el.

Várunk évek óta, várjuk mindig őt,

így múlik el az élet: csak várjuk a nemjövőt.

Csak várjuk a nemjövőt...

ANIKÓ Ez az Erzsi, ez az Erzsi! Végigbögte a fél éjszakát! Most tudtam elaltatni, hajnalban.

MARIETTA (mint aki nem hallja) Ki jön még a szülinapodra?

DÉZI Jaj, nagyon sokan lesznek! Ott lesztek, ugye, ti, azután Kraut, néhány más srác, Joli Mama. Az öreg is ígérte, hogy eljön, meg Bernadett, de hát, persze, ők úgyse jönnek.

Belép Joli Mama Kati és Ildi kíséretében

JOLI MAMA (hatalmas ásitással) Tudjátok, gyerekeim, mit tesz az emberrel a szerelem?

GIZI Ūristen, a Joli Mama szerelmes?!
JOLI MAMA Hūlye vagy, fiam, és hūlye is maradsz. Őn legalább nyolcvan éve nem voltam szerelmes. De mindig mondtam, ha egy cs d rre rájön a... na, hogy is hívják? D rr g s?

KATI Bagz s.

MARIETTA Azok a kutyák! G r gni meg a malacok szoktak...

JOLI MAMA De a cs d r k nem. Szóval amikor szarvasb g s k van a lovaknak, vagy mi.

ILDI és ez most Dzsoni bácsiról jutott eszébe a Joli Mamának?

JOLI MAMA A vén marha, mit  sszekutyult itt nekem! Kikezdett valami új lánnyal, és magára haragította Bernadettet. Tudjátok, mibe kerül most száz sz l piros rózsa? El sem tudjátok képzelni!  s Bernadett  z egészet kivágta az ablakon! Csak azért engedte be végül a vén marhát, mert egy egész cigányzenekart vitt a ház el , és a szomszédok már kihívták az URH-t. A l ! Azt hitte, ilyen könnyen leadhatja Bernadettet.

Kopogtatnak

Zárva vagyunk!

Belép Nóri. Reneszánsz angyal, nagy, sz ke hajjal. Ahogy általában a modellek, életkoránál néhány  vel idősebbeknek való, de nagyon divatos ruhát visel. Akcentussal beszél magyarul, de nem  gy, mint a disszidensek, akik k t hónap után már „elfelejtett k” anyanyelvüket, hanem  gy, mint akinek az elmúlt években kevés módja volt magyarul beszélni: egészen enyhén  nekl sen, németesen tagolja a mondatokat, cs ppnyit raccsolva, s az a hangokat icipicit  -san ejti. Higgadt, nyersen őszinte lány

NÓRI  n Dzsoni urat keresem.

JOLI MAMA Mi is. Itt aligha találja meg. Az üzlet pedig csak tízkor nyit.

NÓRI Sajnálom. Pedig Herr Wagner mondta, hogy fog telefonálni a hölgyeknek, mielőtt ide megérkeztem. A divatbemut t  végét. Nevem Schiffer Nóri.

JOLI MAMA Herr Wagner?! A strumpfh z s Wagner?

NÓRI Bocsánat, hogy tetszett mondani?

JOLI MAMA Jaj, fiam, miért nem azzal kezdted, hogy német vagy?!

NÓRI Nem vagyok német. Mint mondtam, nevem Schiffer Nóri, magyar man ken, de hosszabb ideje odakint élek. Herr Wagner — a strumpfh z s Wagner —  gy kívánja, hogy  n mutassam be az általa...    ... megvásárolni kívánt ruhákat...  n kt l. Elnézést, néha már belebonyolodok az ilyen hosszabb mondatokba.

JOLI MAMA Ugyan, ugyan, nagyon jól beszélsz magyarul!

NÓRI Különösen, hogy az anyanyelvem. Mint már bátorkodtam említeni. Tehát itt vagyok. Ne f rassz k magukat semmivel a hölgyek. Hiányt...    ... Nem szenvedek semmiben hiányt. Már van szállásom, pénzt is váltottam Hegyeshalomnál.

JOLI MAMA (t sk sen) Mi nem foglalkozunk valut z ssal.

NÓRI Nem? Bocsánat. M g ide rtem, mindenki Deutsche Markot akart tőlem venni. Néha az az érzésem, mostanában Magyarországon mindenki valut z ssal foglalkozik. Elnézést, nem állt szándékomban sérteni... Megsérteni. Herr... (Elneveti magát) Herr Strumpfh ze annyit kívánt, hogy jöjjen ide, ismerkedjem... ismerkedjek a ruhákkal,  n kkel — elvégre ezt a kapcsolatot hosszú távra tervezz k, ugyebár.

JOLI MAMA Ha akarsz, nem válaszolsz, fiam: együtt vagy ezzel a némettel?

NÓRI Ha akarok, nem válaszolok. Együtt vagyok... Van itt most valami érdekes műsor? Színház, ilyesmi?

DÉZI Hát, azt inkább Andris tudná megmondani...

NÓRI Nem, férfiakat nem! Herr Wagner igen féltékeny. Mit tudom  n, iderep l, és in flagranti talál! M g csak az hiányzik! Olyan féltékeny, hogy arra is vigyáznom

kell, nehogy Gaby nev  bar tn m legyen. M g fi nak nézné!

Udvarias kuncogás

DÉZI Jaj, hát most jut eszembe: nálam ma este születésnapi parti lesz! Elj n mindenki, akit csak meg akarsz ismerni! Remélem, te is elj sz?!... Jaj, ne haragudj, m g nem is kérdeztem: ugye tegezhetlek?

Belép Andris

NÓRI Az igazság az, hogy nem szeretem. Magyarországon mindenki tegeződik mindenkivel.  n ezt nem kedvelem. Könnyebben kicsúszik, hogy a te jó kurva anyádat, mint hogy az  n jó kurva anyját. Maradjunk inkább a mag z sn l, ha lehet.

ANDRIS Hát ez meg ki?

JOLI MAMA Schiffer Nóri, Herr Wagner megbizottja. Nóri, ez itt Andreas, Herr... (Megint nem állja nevet s nélkül) Herr Lébenguth fia.

ANDRIS (kezet csókol) Jó napot. (Nóri kezét fogva hossz san néz)

NÓRI Valami baj van a kezemmel?

ANDRIS Olyan érzés volt megfogni, mintha egész életemben fogtam volna.

NÓRI (barátságosan, Andris kezét vizsgálgatva) Furcsa módja az udvarl snak. De a további, gy m lcs z  udvarlás érdekében a k rm t megtiszt thatn .

Andris sértetten elrántja a kezét

Tudja, nem szeretem az udvarl kat.  s tudja, meg szoktam mondani, amit gondolok.

JOLI MAMA Fiam, akkor...    ... Nóri, sziveskedjen velem fáradni, megmutatom a ruhákat! (Kifelé indul)

NÓRI (utána megy) Azért amit mondtam, az nem jelenti, hogy  gy kell velem udvariaskodni, mint egy kínai mandarinnal.

Mindenki utánuk siet, csak a sértődött Andris marad. Sötét

Negyedik jelenet

Dzsoni bácsi a szófán  l. Joli Mama egy fotelban. Kraut k v val kínálja, óvatosan az öregasszony háta mögé bújva. Dzsonit is onnét próbálja kínálni, szinte r fekve Joli Mam ra

DZSONI Kraut fiam, te mit keresel itt? Nem r gtalak ki m g eléggé!

JOLI MAMA   már nekem dolgozik.

DZSONI Igen?  jjelizen t h zatsz vele, vagy mi? Joli, kezdted megint kiásni a csatabárdot!

JOLI MAMA Egy tanulság föltétlenül volt ebből az egészből. Igazad van: ezt az állami gyereket azonnal kir gom.

DZSONI Idevetted, nem teheted ki az utcára.

JOLI MAMA M g majd meg rj k, hogy a végén humanista leszel.

DZSONI Helyes, r gd ki! Két napon belül elkapják, visszaviszik, aztán ha megkérdezik, hol is járt eddig, majd szépen elmeséli. Az a lány jó lesz vidékre, parasztnak. El kell küldeni a szövetkezetbe, majd ott embert faragnak belőle.

JOLI MAMA Szalk ra? De ha nem megy?!

DZSONI Megy. Hova mehetne? Neki sincs választása, nemcsak neked. Majd  n elküldöm. Hogy a lába se éri a földet.

JOLI MAMA Engem jobban izgat ez a szín sl ny.

DZSONI Engem is. ( br ndosan) Szép a segge!

JOLI MAMA (legyint) Akkora sz d van, ha a nőkről csak beszélni kell. Nincs olyan bordal, amit részeg ember  rt!

DZSONI (próbálkozik)  tvinn m a man kenekhez...

JOLI MAMA Na nem! Tudod, mit veszek észre, Dzsoni?!

Nem tartod magad a megállapodásainkhoz. Ebben sem. Igen, ebben sem. A múltkor keresett az az igazgató. tudod, az új fiú. Egyre csak veled akart beszélni. Hogy neki azt mondták: te vagy a főnök. Nem az első eset. És ez a német is! Miért nem tudok erről?

DZSONI Hirtelen jött az egész, de óriási dolog, nem szabad kihagyni.

JOLI MAMA Semmi olyasmit nem mondtál még, ami miatt értelmét látnám, hogy egyáltalán szóba álljak veled.

DZSONI Joli, ez a német idejön, muszáj mutatni neki valamit... Ide figyelj, Joli! Én még ilyet nem mondtam neked: mindig hallgattál a szimatomra, sokat köszönhetek neked — de te is nekem. Most szólj, ha kiszállsz, és akkor holnaptól vége! Keresek más üzletársat.

JOLI MAMA Fenyegetsz. A kis szakadt gatyás Dzsoni fenyeget. Próbáld már tudomásul venni: te dolgozol a termelőkkel, a manókenekkel és a fotósokkal; enyéme a butikok, kereskedők és a varrólányok. A szép seggű varrólányok is!... Nem lesz a te szeretőd az én varrodám spionja! Különben is: Bernadett?! Mit akarsz még az élettől, ötvenéves korodra? Tiéd a legszebb manóken, benn a pénze az üzletben, mindenki irigyel!

DZSONI Kicsit már öregecske.

JOLI MAMA Hogyne: elmúlt talán már harminckettő is! Ide figyelj, Dzsoni: a te bizniszed és az én biznyszem két privát biznysz. Ha csak egyszer meglátlak, hogy két méternél közelebb mérsz a lányhoz, szólok Bernadettnek! Akkor megnézheted, ki mutatja be a tavaszi kollekciót Herr Strumpfhozénak!

DZSONI Joli, ezt nem teheted!

JOLI MAMA Nem tehetem? Ott van az a dagadt zsák, csapd a hónod alá, és vidd át a raktárba!

DZSONI (*megemeli*) Mi az isten ez? Ezekkel az én betegségekkel nem hordhatok zsákokat.

JOLI MAMA Dehogynem. Az orvosok szerint kifejezetten jót tesz, ha gömbölyű tárgyakat tartasz derékmagasságban.

Dzsoni kicipel a zsákot

Na, hát látod! Szóval érted, Kraut fiam: ahogy megbeszéltük. Titokban mondd meg neki, ne vegye észre senki! Délelőtt tízkor várom, a szobámban.

KRAUT Ja.

JOLI MAMA Ha kérdezi, csak annyit mondj: a főnökének akarok üzenni. Herr Wagnernak. Fontos és bizalmas. A dologról nem szólsz senkinek! Legfőképp Dzsoninak nem!

KRAUT Ja. És akkor a miénk lesz a német üzlet?

JOLI MAMA Miénk? Fiam, én az út porából szedtelek föl, ugye tudod? Dzsoni kilökött, s ha én nem vagyok, nincs, aki érted nyúljon! De vissza is mehatsz! Csak valamelyik szállodában lehet, meg fogod találni. Schiffer Nóri — ne feledd!

Kraut kimegy

(*Megindul lefelé a lépcsőn, félelmesen vészjósló vészjósló*)

Hófehér az arcom, a nadrágom óriás, enyém lesz, csak az enyém, az utolsó dobás!

Dől a ház, ha lépek, a lábaim nagyok, azt hiszem, egyszerűen lenyűgöző vagyok!

Aki bújt, aki nem: számolok szépen százig! Remélem, mindenki játszik?

Aki bújt, aki nem: nem szabad félni tőlem!

Aki bújt, aki nem: hová rohansz előlem?!

Véget érhet minden, ha én úgy gondolom, ti lesztek majd a vacsorám, ha itt az alkalom!

Addig költsd a pénzed, ameddig még lehet, rendezd el mindent, de már ne vegyél bérletet!

Aki bújt, aki nem: számolok szépen százig!

Remélem, mindenki játszik?

Aki bújt, aki nem: nem szabad félni tőlem!

Aki bújt, aki nem: hová rohansz előlem?!
Aki bújt, aki nem: MEGYEEK!!!

Kimegy. Az egyik tükör mögül Ildi bújik elő. Nagyon ijedt, fogja a fejét. Sötét

Ötödik jelenet

Higanygőzlámpákkal világított hajnali utca. A bábuk álmos járókelőkként állnak. Egyikük mellett élethű, plüss kiscica. Középen Andris. Eppen eldob és eltaps egy cigarettát, majd máris a következőre gyújt. Jobbról jön Nóri

ANDRIS Jó reggelt!

NÓRI (*meglepődve*) Micsoda véletlen!

ANDRIS Nem véletlen.

NÓRI Csak nem azt akarja mondani, hogy rám várt?! Hiszen nem is tudhatta, hogy jövök. Vagy legalábbis, hogy mikor.

ANDRIS Nem is tudtam. Azt mondták, kora reggel jön ruhákat próbálni Bernadetthez. Négy óta itt vagyok.

NÓRI Értem. Minek köszönhetem a megtiszteltetést?

ANDRIS Borzasztóan sajnálom, hogy a megismerkedésünk olyan rosszul sült el...

NÓRI Ó, a körmei! Igazán ne haragudjon rám! Tudja, kicsit mindig is nyers volt a természetem, s most, hogy hosszabb ideje külföldön dolgozom, időnként nem találok a megfelelő, illendő fordulatokat. Nem a szavakat: a fordulatokat!

ANDRIS A legtöbb külföldi magyar úgy csinál, mintha nem is értené a nyelvünket. Kedves Nóri...

NÓRI Jaj istenem, nehogy most maga is elcsodálkozzék, milyen jól beszélek magyarul! Az ember nem felejt el az anyanyelvét. Tudja, sok minden nem igaz: például az sem, hogy az ember akárhol is él, magyarul álmodik. Én például nagyon gyakran álmodom németül. Igaz, olyankor mindig tudom, hogy most nem magyarul beszélek.

ANDRIS Miről szokott álmodni?

NÓRI (*nevet*) Erről is, arról is. Néha borzasztóan malac álmaim vannak. Ugye, maga nem pszichiáter? Egyszer például arról álmodtam... No, mindegy, talán majd, ha jobban megismerjük egymást.

ANDRIS Nem haragszik rám?

NÓRI Inkább én kérek elnézést... Jaj, olyan hülyék vagyunk, ahogy itt szabadkozunk egymásért... egymásnak — bocsánat — az utca közepén, hajnalok hajnalán.

ANDRIS Meghívhatom akkor egy italra?

NÓRI Ugyan! Ha jól tudom, Magyarországon reggel kilencig szesztilalom van.

ANDRIS Úgy gondoltam, hozzám. A műtermembe.

NÓRI Nézze... András, ugye, így hívják: András? Maga egy nagyon kedves fiatalember; de lakásra nem megyek.

ANDRIS (*sértett*) Én se azért hívtam, mert gyereket akarok magától.

NÓRI (*megkeményedik*) Akkor talán meg akarta mutatni a súlyzógyűjteményét?

ANDRIS (*mérges*) Látom, úgy folytatjuk, ahogy kezdtük. Pedig valóban szerettem volna, ha kicsit barátságosabb viszonyba kerülünk.

NÓRI (*még keményebben*) Köszönöm szépen, a szexuális életem teljesen rendben van. Így aztán, ha egy — különben tényleg csinos — fiatalember hajnali fél hatkor a lakására hív, nagyon álmosnak vagy részegnek kellene lennem, hogy azt higgyem: azt szeretné, ha együtt játszanánk a gyerekkori villanymozdonyával... Néhányszor előfordult, hogy ilyen esetekben a kisvasút megtekintésére határoztam el magam, de nem itt, nem most és nem magával. Tudja, én kicsit hűséges vagyok... Herr Strumpfhozéhoz. (*Egészen más hangon*) Jaj, nézze, kiscica! (*Fölfedezte a kóbor cicát, odasiet, fölemeli, cirógatja*) Hogy került ide ez a szegény?

ANDRIS (*keserűen*) Biztosan ő is magát várta.

NÓRI Nem hagyhatjuk itt!

ANDRIS Maga kedvesebb a cicákhoz, mint az emberekhez.

NÓRI Fogja már meg egy kicsit! (*Andris vállára teszi a cicát*) A férfiak általában nem szeretik a macskákat, mert éppen olyanok, mint ők. Igen, igen, ne nézzen olyan csodálkozva. A férfiak nagyon nőiesek... Mit csinál most?

ANDRIS (*ugyanolyan morcos*) Itt állok.

NÓRI Jaj, nem maga! A cica mit csinál?

ANDRIS Hörög.

NÓRI (*ijedten*) Hörög? Mi az, hogy hörög?

ANDRIS Áll a vállamon, és azt mondja, hogy „hörög”.

NÓRI (*elneveti magát*) Jaj, hát az nem hörögés: dorombolás!

ANDRIS (*még nem enyhült*) Mégse azt mondja, hogy doromb-doromb.

NÓRI (*mellélép, belékarol*) Ezt nem szexből csinálom! Csak nehogy elfáradjon a karja... Jót tesz az izomtónusnak... Ne legyen már morcos; az egész világot nem lehet lefektetni!

ANDRIS De törekedni kell rá.

NÓRI Látja, megint kezdi! A fenébe is, hát legalább udvaroljon, mondjon szépeket, csavarja el a fejem, ne azzal kezdje, hogy reggel fél hatkor menjek föl magához inni!

ANDRIS Maga nagyon szép lány. Mintha valami egészen csodálatos plakátról kelt volna életre, csak azért, hogy tönkretegyje az életemet.

NÓRI Ezt a fantáziát! Vagy mindig ezt mondja?

ANDRIS Mindig. De nem mindig gondolom komolyan.

NÓRI No? Tovább!

ANDRIS Úgy érzem, mintha már régóta ismerném... Eh, olyan nehéz rendelésre!

NÓRI (*az órájára néz, hirtelen türelmetlen lesz*) Látja, hát ez van! Szerelem nélkül nem megy az udvarlás. Akkor pedig nem is érdemes. Különbösen sietek. Pá! (*Balra el*)

ANDRIS Mi az, hogy szerelem nélkül? (*Kiabál*) Szeretem!... Vagy mit tudom én... Hé, és a macska?! Mi lesz a macskával?!

NÓRI (*bedugja a fejét*) Adjon neki sok-sok tejet!

ANDRIS (*ismét rágyújt, zavarodottan rázza a fejét*)

A lány, aki nincs, sose szomorú,
nem mos fogat, mégis jó szagú.
Nincs pattanás a homlokán,
örökké szép egy ház falán.
Ó, mindig őt keresed, amíg élsz.

A lány, aki nincs, mindig mosolyog.
Egy plakátról néz, szeme rád ragyog.
Kicsit már gyűrött, de csodaszép,
álmaidban csak a tiéd.
Ó, mindig őt keresed, amíg élsz.

Hé, neked csak ő lehet
a királynőd, a mindened!
Ugye jó, hogyha nézheted,
az se baj, ha nem szeret...
(*Dühösen eldobja a cigarettát, kisiet*)

Sötét

Hatodik jelenet

A lányok szobájában vagyunk, a sok, emeletes ágy közt. A szófán bekötött nyakkal, meglapulva Ildi fekszik

JOLI MAMA (*balról beront*) Mi van? Nincs még itt?! Tíz óra öt... (*Meglátja Ildit*) Mit keresel munkaidőben a hálótokban?!

ILDI (*túljátszottan náthás hangon*) Itt? Sebbit. Akkor keresdék, ha deb voidék itt. De sajdos, beteg vagyok. (*Tüsszög*)

JOLI MAMA (*gyanakodva*) Mondd, beszélt már veled a Dzsoni?

ILDI Deb. Biről beszélt volda? Idfluedzás vagyok.

JOLI MAMA Az nem betegség, azzal nyugodtan föl lehet kelni. Kifejezetten jól tesz a séta. Nekem itt percekben belül fontos dolgom lesz, szóval mire visszajövök, ne lássalak! (*El*)

ILDI (*kikecmereg az ágyból. Rendes hangon*) Könnyű azt mondani. Ilyen vén asszony, és légyottokra jár. Randevű! De hogy épp az én ágyamban!

Jobbról belép Nóri és Kraut

Csókolob. Az jó, ha csókolobbal köszödök?
NÓRI Borzasztó, hogy mindenki megsértődött, mert nem tegezhet!

Feszélyezett szünet. Ildi a köpenyébe bújik

Itt lakik?

ILDI Itt.

NÓRI Beteg?

ILDI Beteg.

NÓRI Akkor miért nem fekszik?

ILDI Hát ez az! Biért deb fekszek?! Bert a Joli Babádak raddevúja vad. Azt azért deb gondoltam, hogy dövel raddevúzik.

Szünet

NÓRI Sok ágy van itt.

ILDI Sok.

NÓRI A többiek dolgoznak?

ILDI Bár aki. Éd például deb.

NÓRI Jó, jó, azt látom, hogy maga nem, de talán a többiek...

ILDI Éd se, beg a barátóm se. Az lesz bég csak az igazi balhé! Egy borzasztóan reddes csaj, de — úgy látszik — rossz útra tért.

NÓRI Iszik?

ILDI Deb az a baj, hogy iszik. Egy krapek... Dapok óta olyan, bidt a gyertyaláng. Sápadt, fáradt, lelke vad. Este elbedt, azóta haza se jött. Reggel nyolctól dolgozdia kéde, ha deb tud elfogadható bagyarázatot addi, Joli Baba kirúgja.

NÓRI Elfogadható magyarázat mindig van.

JOLI MAMA (*balról be*) Nem megmondtam...?!

ILDI Jól vad, da! Rebéled, bidd elkapják a vírust! (*Balra el*)

JOLI MAMA Kraut fiam, te vigyázz, ne zavarjanak bennünket!

Kraut jobbra el

Gondolom, meg van lepődve ezért az egészért. Nagyon fontos ügyben kérem a közbenjárását. Ha jelezné Wagner úrnak...

NÓRI Üzletről, kérem, semmit! Ez kizárólag Günther dolga.

JOLI MAMA Ugyan, ugyan! Amit diplomaták és üzletemberek tucatjai nem tudnak elérni, azt egy bájos pofika...

NÓRI Günther üzleteivel elvből sem foglalkozom!

JOLI MAMA Csak egyet kérek: mondja meg neki, hogy Dzsonival ne tárgyaljon! Dzsoni bukott ember, ki van rúgva, csak még nem tudja. Itt én vagyok a főnök, velem kell tárgyalnia.

NÓRI Csak ennyit mondjak?

JOLI MAMA Ennyit. Én vagyok a főnök. Én szállítok, és bármilyen árat mond Dzsoni, annál tíz százalékkal olcsóbban!

NÓRI Bármit, tíz százalékkal olcsóbban.

JOLI MAMA Igen.

NÓRI Mit?!

JOLI MAMA Hogyhogy mit?

NÓRI Mit szállít tíz százalékkal olcsóbban?

JOLI MAMA Mit tudom én! Megmondja, mi kell, és én szállítom.

NÓRI Csak vicceltem. Beszélni fogok Güntherrel. Ennyit megígérhetek. Szóval: Dzsoni nem, ön igen!

JOLI MAMA Úgy van. Fő a bizalom! Kikísérem.

NÓRI Ne fáradjon, kitalálok.

JOLI MAMA (*a jobb oldali ajtóig kíséri Nórit, becsukja utána az ajtót, kezét dörzsölve, elégedetten átmegegy a szobán*) Aki bújt, aki nem: megyek!!! (*Balra el*)

Kis szünet, majd nyílik a jobb oldali ajtó. Nóri les be rajta. Lábujjhegyen belopakodik. A tükröhöz megy, nedves vattával törli magáról a sminket. Nekünk oldalt áll. Mikor kész, váratlan mozdulattal leemel a nagy szőke parókát, alatta rövid, fűs barna haj: Erzsi áll előttünk. Ugyanebben a pillanatban lép be balról Ildi

ILDI (az ágya felé botorkál) Lefekhetek végre?... (Fölnéz) Csókolob... (Továbblép, majd megdermed) Jézus ereje!

Megkövülten bámulják egymást

ERZSI Tartsd az ajtót, kérlek!

ILDI (az ajtóhoz rohan, belekapaszkodik a kilincsbe. Sértetten) Ha azt hiszed, hogy én ebben segítek, nagyon tévedsz!

ERZSI (kezd alsóneműre vetkőzni) Nekem az is elég, ha nem ártasz... Jé, hogy elmúlt a náthád!

ILDI Mint a te schifferróriságod!

ERZSI Nincs egy kávé? Hullá fáradt vagyok.

ILDI (morcos) Nem csodálom. Két ember helyett nem aludtál... Fraulein Schiffer. Most az ajtót fogjam, vagy kávé adjak?!

ERZSI (már az „Erzsi-ruháját” veszi) Az ideális az volna, ha egyik kezeddél fogná az ajtót, a másikkal meg kávé hozná a konyhából.

ILDI (végre elneveti magát) És közben a nagy lábujjammal ne vakarjam a fülem? Öregem, ez mind te voltál?! Ahogy Joli Mama ugrált körülöttem, meg ez a hülye Kraut! Ez a sok drága butikcucc!

ERZSI Egy főiskolás évfolyamtársam a nyári színházban statisztál, onnan loptunk mindent.

ILDI (kis szünet után) De hát miért?

ERZSI Deb lehet biddekki náthás.

ILDI Na ne szórakozz! Engem Dzsoni vidékre akar küldeni, azért bujkálok. De te?!

ERZSI Stílusgyakorlat. Hogy ki ne jöjjen a rutinból.

ILDI (fenyegetően) Elengedjem az ajtót?!

ERZSI Úgyis tudod, miért. Különbem meg már elengedheted.

ILDI De hát ez a te bosszúd olyan, mintha engem pofon vágnának, és erre bérgyilkosokat fogadnék bosszút állni.

ERZSI Néhány nap, és előttem fog térdelni.

ILDI Fraulein Schiffer előtt.

ERZSI Az mindegy.

ILDI (átöleli) Mindig mondtam, hogy hülye vagy. De ha valamit nagyon gyorsan nem találunk ki, engem tényleg elküldenek Szalkára, libát tömni.

Balra kimennek. Sötét

Hetedik jelenet

A lányok szobája: emeletes ágyak. Nagy, ütött-kopott kombinált szekrény, amely úgy áll, hogy ha kinyitják, a belsejébe látunk. Erzsi és Ildi az ágyán ül

ILDI Kérni, ezektől?! Kérd meg Dzsonit, hogy hagyjon békét nekem! Ne feledd: tetszel neki. Nem az eszed — a segged!

ERZSI Végül is mindenki avval hódít, amije van.

ILDI Ne hidd, hogy nem jutsz az én sorsomra! Joli Mama vagy Andris miatt küld el, vagy mert tetszel Dzsoninak... Nem akarok falura menni! (Közeledő léptek) Úristen! Értem jönnek! (Rémülten szaladgál, végül bebújik a kombinált szekrénybe)

DZSONI (belép) Azt mondták, itt van az az állami lány.

ERZSI Nincs itt.

DZSONI Itt kell lennie.

ERZSI Akkor biztosan itt van. Tessék megtekinteni az ágyak alját, a bőröndöt! Vagy ott van a kombinált szekrény!

Ildi kidugja a fejét, könyörgő arcot vág. Erzsi, hogy Dzsoni bácsi észre ne vegye a lányt, a szoba másik végébe siet. Közben kinyílik a pongyolája

DZSONI Jaj, ne légy már ilyen rideg! Még alig ismerjük egymást. (Leül) Látom, izlése van: Yessa bugyit hordasz.

ERZSI Hú, de olcsó duma. (Ő is leül) Főztek egy teát? Vagy inkább várjunk? Joli Mama úgyis azt ígérte, átjön teázni.

DZSONI (fölugrik) Ide? Éppen most? Már... Szóval... Mondd, te ugye nevetsz rajtunk?

ERZSI (fölugrik, mert Ildi ismét kidugja a fejét, mutatva, hogy nem kap rendesen levegőt. Dzsoni bácsi szóval tartva átmegy a másik oldalra, közben becsapja a szekrény ajtaját) Hát, momentán nehéz volna nem nevetni. Bár itt azt tanultam Dzsoni bácsi fiától, hogy köztünk fényévnyiek a különbségek.

DZSONI Nos, én tehetek kivételeket.

ERZSI (ismét leül) Ez ajánlat volt.

DZSONI (odalép Erzsihez, megfogja a kezét) Egy lépés, és manöken lehetsz. Nézd, az életnek vannak törvényei. Ti legtöbben azon vesztegetitek el magatokat, hogy kis ügyekre aprózódtok. Perspektíva kell, Volvoszemlélet!

ERZSI Tudja, mennyi a havi fixem? Ki beszél itt Volvóról?!

DZSONI Beszélni csak Volvóról szabad. Ne érd be másodosztályúval! Ha engedsz a negyvennyolcból, rád verik a huszonötöt!

Közeledő léptek: kintről Joli Mama hangja: Dzsoni?!

Joli?!

Erzsivel együtt meglepettek, rémültek. Dzsoni ijedten körülnéz. Erzsi mutatja neki, hogy bújják az ágy alá. Dzsoni nem tud hajolni. Végül beugrik a szekrénybe. Erzsi ezt mulatságosnak tartja, előbb nevet, majd ez már hisztérikus lesz, amit próbál, de nem tud elfojtani

JOLI MAMA (belép) Egyedül vagy? (Leül a szekrénynek háttal) Szeretnék beszélni veled, fiam. Dzsoniról. Tudod, alapvetően rendes. Ha úgy ismernéd, mint én... Mondd, mit röhögsz?!

Dzsoni kihajol, és összetett kézzel könyörög

A Dzsoni! (Nevet) Tudod, az a baj, hogy neki minden lány megtetszik. Pedig már nem is nagyon tud velük mit kezdeni.

Dzsoni kiha... ota tiltakozik

Félő, hogy legyeskedni fog körülöttem... Mi baj?!

ERZSI (fuldokolva) Legyeskedik?!

JOLI MAMA Ígérte, hogy manökenként csinál belőled? Mindig ezt ígéri. (Nem tudja, mi rosszat mondjon még) Veri a lányokat. Rugdossa... Azután elszedi a pénzüket.

Dzsonit a guta kerülgeti

ERZSI Azt hallottam, a megunt lányokkal csúnyán bánik.

Dzsoni a szívéhez kap, hevesen, némán tiltakozik

JOLI MAMA Csúnyán?! Az utcára löki őket! Az utcára!

Dzsoni a fejéhez kap. Kétségbeesésében magára csukja a szekrényajtót, de rémülten azonnal újranitja, és mutatja, hogy van ott még valaki. Erzsi most megrémül, Dzsoni azt hiszi, nem érti, hogy mit magyaráz, ezért félig előhúzza Ildit, a nyakánál fogva

ERZSI (fölláll, odasiet a szekrényhez) Meg kéne már csináltatni ezt a szekrényt, folyton kinyílik. (Becsapja a szekrényajtót, Dzsoni fölvölött) ... És nyikorog.

JOLI MAMA (a fukarság indulatával) Annak a szekrénynek semmi baja. Nagyon jó az még ide.

Odamegy, nyitogatni kezdi. Dzsoni bácsi belülről húzza az ajtót

Miért nem nyílik a nyavalya?! (Ő is húzza kifelé) Na hiszen! Mi a franc esett ebbe az ajtóba? A végén még tényleg rossz...

Végre sikerült félig kirángatnia az ajtót. Dzsoni, kilógva a szekrényből, húzza vissza, utána — az ő derekát fogva — Ildi. Joli Mama az ajtótól nem látja őket. Újabbat ránt: Dzsoni és Ildi kiesnek. Nagy szünet

(Hideg hangon) Legjobb lesz, ha csomagolsz. Ismered az elveimet. Tizenötödikén: agyó, fiam!

ERZSI De hát ez fatális félreér...

JOLI MAMA A fiával! Azt még elhiszem! De két nap alatt két ekkora félreértés: ez már túlzás!

DZSONI De Jolikám, én esküszöm...

JOLI MAMA Te jobb, ha csöndbe maradsz! Most látom, mennyit ér neked a szavam!

ILDI Most azt tetszik gondolni, hogy mi hárman... itt... a szekrényben...?

JOLI MAMA (látszik, hogy pont ezt gondolja) Pfu! (El)

DZSONI (nyakon fogja Ildit) Mi ez az egész?!

ILDI Az ember ne bujkáljon a más kredencében, akkor nem éri meglepetés. Édes kettesben egy szekrényben! Szerencsére nem történt semmi... Bár az öregúr próbálkozott!

DZSONI Én?! Kijönni próbálkoztam! (Erzsinek) Te meg miket locsogtál?!

ILDI Én a szekrényből mindent hallottam! Én tanú vagyok! És vidéken, libatömés közben esetleg minden eszembe is jutna. És még elfecsegném!

DZSONI Zsaroltok?!

ILDI Naná!... Ez a legkevesebb — közöttünk. Közöttünk, akik már együtt voltunk naftalinban!

ERZSI Mindjárt lesztek is, ha Joli Mama visszajön a többiekkel!

ILDI Én már nem! Csak előle bújtam volna, de odabent egész jól összemelegedtünk.

DZSONI Még tíz percet nem bírnék ki abban a rohadt bűzben!

ILDI Egye fene! Ha akarni tetszik, bebújok én is.

DZSONI Isten ments!... (Elgondolkodik) Szóval zsaroltok! Ez azért becstelenség!

ERZSI (dühös) Rólam most már senki le nem mossa, hogy kurva vagyok. Hát akkor ennyit nem engedhetek meg magamnak?

DZSONI Na de mi a jó ebből az egészből nekem?!

ILDI Visszamenjünk?!... Pfu, vén kékszakáll!

DZSONI (sóhaj) No jó, majd kitalálunk valamit. (Ildihez) Nem kell a libákhoz menned. (Erzsinek) Te meg ne vedd komolyan, amivel az öregasszony fenyegetőzött!... Majd átjössz hozzám. (Közel lép) De ne feledd: Volvo! Mindennek ára van. És egyszer benyújtom a számlát! (Kifelé indul) De hogy épp engem kellett belekevernü! (El)

Szünet

ILDI Ezt jól megcsináltuk.

ERZSI Miért? Most legalább itt maradhatsz. (Mindjárt sírva fakad. Előtte kirohan)

ILDI Ilyen áron? Nincs elég bajod?! (Előbb Erzsi után indul, majd megáll, élvezettel) Hogy ezt senki se látta! (Kimegy)

Furcsa, kemény ritmusú, diszsonáns zene kezdődik. A szekrényekből, ágyak alól, ajtók mögül sorban bújnak elő a lányok, gépiesen, sápadtan, mint sírból kelő zombiek

MIND Az égen laknak a csillagok, nekem csak egy kis szoba jutott itt lenn. Odafönn szállnak a madarak, én nem ugrálhatok túl sokat itt lenn. Lesüt rám a napsugár, csak a szememet sütöm le már.

A tévén nézem a filmeket elindul, persze, a képzeletem mindjárt,

aztán ránézek a fiúmrá itt, eszembe jut, hogy nem mosott fogat — ma sem. Lesüt rám a napsugár, ennyi azért nekem is jár.

Ég és Föld, Ég és Föld...

Függöny

MÁSODIK FELVONÁS

Első jelenet

Sötét. A lépcső tetején lévő általános bejáraton bejön Ildi és Erzsi. Megállnak az ajtóban, hátulról megvilágítva. Ijedten várakoznak, szoktatják a szemüket

ILDI Valami mocorog a sötétben.

ERZSI Valaki rólam beszél.

ILDI Miért nem gyullad fel a lámpa?

ERZSI Itt kevés a fény!

ILDI, ERZSI (bizonytalanul) Mert számítász rám...

Mert számít a fény...

Majd elszámolunk...

De számíthatsz rám...

ERZSI Valaki bejött a szobába?

ILDI Valaki mindent lát és hall.

ERZSI Talán ablakot kéne nyitni.

ILDI Ez itt a fal...

Hirtelen fölkapcsolják a villanyt. Dézi „partiján” vagyunk. Néhány próbababa most itallal, képeslappal. Dézi, Anikó, Gizi, Kati, Marietta, Kraut és Pocó. Mindenkinek roppantul tetszik, hogy ráijesztettek Ildiékre

MIND Mert számítász rám.

Mert számít a fény.

Majd elszámolunk,

de számíthatsz rám.

ILDI (rövidke haja most furcsa frizurába van rendezve és legalább három színre melírozva) Nagyon hülye vicceitek vannak!

KATI Ja, csak te vagy? Azt hittük, Andrisék jönnek.

Kínos csönd. Marietta Dézivel súgdolozik

MARIETTA Mit akar ez itt? Nem mondtad neki, hogy Andris itt lesz?

DÉZI Dehogynem! Ki tudta, hogy idejön?

ILDI (ő is súgva) Kíváncsi vagyok, minek jöttünk ide? És ha idejöttünk, „Nóri” hogyan jön ide?

ERZSI Csak tartsd nyitva a szemed, majd meglátod!

ILDI Na, hát éppen ettől félek!

POCÓ (szélesen, mint aki rögtön hosszú és unalmas fölolvastatást fog tartani) Mit szóltok, milyen frizurát csináltam neki?! Igazán nem akarok dicsekedni, de idén az afrofrizura lesz a divat, aminek én különösen örülök, mert egyszerűen imádom Afri...

KRAUT (lassan, de vészjóslóan, mint aki egyelőre még moderálja magát) Te csöndbe légy!

POCÓ (engedelmesen) Igenis.

Hosszú csönd

ILDI És a legszebb, hogy hetekig nem jön ki a hajamból!

MARIETTA Meglátod, botrányt csinál!

DÉZI Akkor valószínűleg apró darabokra fogom törni.

Csőnd. Pocó mondana valamit

KRAUT Te csöndbe légy!

POCÓ (engedelmesen) Igen, én is éppen ezt akartam mondani.

ERZSI (elvesz egy pohár italt. Hirtelen úgy kezd viselkedni, mint aki be van csípve) Nem kell félni a sötétségtől! Az éjszaka gyönyörű!

MARIETTA Ezt jöttél megmondani?!

ERZSI Hát, gyerekek, nem vagyok manöken. (Iszik) Mint tudjuk.

GIZI (*ijedten*) Tudjuk, tudjuk, csak ne igyál annyit!
KRAUT (*senki se kérdezte*) Én se vagyok manóken.
POCÓ Én például fodrász... (*Ránéz Krautra. Feszélyezett, de még engedelmes*) Igenis, kérlek szépen.
ANIKÓ Apropó, Malackám, hozz egy-két szendvicset!

Az általános bejáraton Bernadett lép be. Mintha csak egy divatlap címlapjáról röppent volna oda. Megáll a lépcső tetején, és körülnéz. Mögötte Andris és Dzsoni

DÉZI (*hamisan*) Nahát, ezt a meglepetést!
KATI Úristen, mi lesz itt!
DZSONI Üdvözlés a háziaknak! Drága Dézi, boldog születésnapot! (*Erzsihez siet, tüntetően hosszan kezét csókol*)
KRAUT (*hangosan énekel*) „Buta lány vagy, Elizabeth...”

Dermedt csönd

ERZSI (*vigyorog*) Énekelhetjük együtt: „...de szép a hajad.”
MARIETTA Kraut, te úgy ki leszel rúgva...!

Kraut gúnyosan nyújtózkodik, ásít

DZSONI Tényleg, ti nem találkoztatok azóta, hogy a fiam olyan otrombán viselkedett!
BERNADETT Tán mert a fiad nem jár olyan sűrűn szekrényekben!

Mindenki nevet, de kínosan igyekszik elleplezni

DZSONI Látom, már mindenki értesült a délutáni félreértésről... Természetesen a dolgokat rendbe fogjuk hozni, Erzsébet tizenötödikétől nálam dolgozik... Bernadett kicsit megsértődött, de ez az ő baja. Ha megbékél, jó, ha nem békél meg, úgy is jó.

BERNADETT Most már nem lesz elég a szerenád! Nincs annyi rózsa a városban, amennyiért én szekrénybe bújok veled.

ERZSI (*csak úgy maga elé, de provokatívan*) Azért csodálatos szerkezet az ember: nem harap rá a szilvamágra!

BERNADETT Nem szeretem a szilvát és az okos lányokat. Bár, ahogy elnézlek, picinyem, téged ez a veszély nem fenyeget!

ERZSI (*már egész spiccesnek látszik*) Szegény moly... Nyáron bundában van, télen meg fürdőnadrágban.

GIZI Erzsi, gyere, lepihenünk!

DZSONI Hagyjátok már!

ERZSI „Buta lány vagy, Elizabeth...” Majd írd le a szövegét! Szeretném megtanulni.

Dézi fölrántja a székből Erzsit, Marietta kiviszi. Ekkor lép be Pocó egy tál szendviccsel. Dézi azonnal megragadja a kezét, és odaviszi az új vendégekhez. Bernadett vesz egy szendvicset. Andris mindkét kezébe egyet-egyét. Pocó menekülne a maradékkal, de Dézi könyörtelenül utánanyúl, ő is elvesz egyet. Pocó elindul az utolsóval, aztán megáll, haragosan rábámul; megeszi

BERNADETT Kagylós szendvics? Igazán eredeti.

DÉZI Szeretem a különlegességeket, a meglepetéseket és a lila színt.

BERNADETT A lila különben már kiment a divatból.

KRAUT Nincs divatjamúltabb, mint egy divatos nő.

BERNADETT Jut eszembe: olvasom a londoni sikerlistát, és nem vagy rajta! Nem megy a nyúvév, vagy mi a fene?

KRAUT Tudom, tudom, előbb lesz aranyfogam, mint platinalemezem. De azt is tudom, hogy te rúgattál ki Dzsonival!

BERNADETT Dzsoni, én rúgattam ki veled Krautot?

DZSONI (*már majdnem eltűnt Erzsi után. Sietve visszajön*) Ami Krautot illeti...

BERNADETT Dzsoni, ha megint meghazudtolsz!

DZSONI Mit fenyegetsz te folyton engem?! Azt hiszed, más nem tudja bemutatni azokat a vacak ruhákat?! Ha tudni akarod, rögtön több jelöltem is van!

DÉZI (*kicsit ijedten*) Gyerekek, olyan jó a hangulat, ugye?

POCÓ Hát, ami a hangulatot...

KRAUT Fodrász: csönd!

ANIKÓ Valóban nagyon szép frizurákat csinál az én Malackám.

KRAUT Bah! Gyűlölöm a fodrászokat!

ILDI És a kisállattenyésztőket.

KRAUT Azokat is gyűlölöm. Kiket?!

ANIKÓ Malacka, tényleg, hol az a kagylós szendvics?

POCÓ (*teli szájjal*) Momentán inkább megnyugtató tudnám, mint mondani.

ANIKÓ Ne beszélj teli szájjal! Neveletlenség.

POCÓ (*teli szájjal*) Ki beszél teli szájjal!

ANIKÓ Te beszélsz teli szájjal!

POCÓ (*a fél falatot sikerült lenyelnie*) Miért, hát én üres szájjal se nagyon beszélhetek! (*Engedelmesen kifelé indul, félúton megáll. Haragosan*) Miért nem engedí soha senki, hogy kibeszéljem magam?

ANIKÓ (*közbevág*) Akkor hozod azokat a szendvicseket?

Pocó szólna, fölemelt jobb kezével háromszor is szónokias, magyarázó mozdulatot tesz, majd ugyanebből a gesztusból indítva, váratlanul, lemondóan legyint, és kimegy

BERNADETT Nagyon finom ez a kagylós szendvics.

ANDRIS (*fanyarul*) Tessék, már te is teli szájjal beszélsz?

BERNADETT (*ma nincs humorérzéke*) Kérlek, ha valami kifogásod van a modorom ellen, visszahozhatjuk a kis barátnődet, ha ugyan még nem eszméletlenségig részeg.

DZSONI (*zavartan*) Jól érzed magad, fiam?

ANDRIS Nyavalyát! Te erőszakoltad ki azt is, hogy ide eljőjtek.

DZSONI Tőlem máshová is elmehetsz. Miért nem viszed el valahová az én kis Bernadettet? Látod, unatkozik itt nekem! Csináljatok valami vidám programot!

BERNADETT Ilyen olcsón akarsz megszabadulni tőlem?

DZSONI Megszabadulni?! Hogy gondolod? Jól tudod, hogy te és én... Csak nem akarom, hogy a gyerek szomorkodjon ma este.

BERNADETT Ja, csak kölcsönadsz?!

DZSONI Erre már nem is válaszolok! -

A lányok közé megy, általános csevegés. Bernadett pimaszul közel megy a társaságtól félrehúzódott Andris-hoz. Két kezét a fiú csipejére teszi

BERNADETT Látod, apád eladott bennünket.

ANDRIS (*vigyorog*) Látom, mostohaanyu!

BERNADETT (*ellöki magától, azután szomorúan visszahúzza*) Néhány hete azt hallottam, hogy sokat adnál egy ilyen pillanatért. No, persze, nem az apádtól hallottam.

Andris hallgat

Nem hiszek a lélekvándorlásban, a váratlan szerencsében és a szerelemben első látásra.

ANDRIS Ebből valamelyik rám vonatkozik? Menjek el?

BERNADETT Az ember nem hisz a Mikulásban, de azért az ajándékot mégse gyömöszöli vissza a csizmába.

ANDRIS Úgyis tudom, hogy csak az öreged provokálok. Mit hülyéskedsz?! Tudod, néha rájön az ilyesmi, de sosem tart egy napnál tovább.

Bernadett átöleli Andrist, és a vállára hajtja a fejét, mintha táncolnának. Ebben a pillanatban az általános bejáraton bejön Nóri

NÓRI (*úgy tesz, mintha eltévedt volna. Gúnyosan*) Bocsanat, azt hiszem, rossz helyen járok. Vagy rosszkor.
DÉZI Nóri! De örülök, hogy eljöttél... hogy eljött hozzánk! Gyerekek, aki nem ismeri: Schiffer Nóri, az

NSZK-ból, Herr Wagner manökenje... Ja, és nem szereti, ha tegezzük.

KRAUT *(ugyanazzal a dühödtt gyomorhajjal, ahogy Pocót piszkálta)* Tudod, mi jut eszembe a manökenekről?... Inkább legyen a húgom kurva, mint a bátyám rendőr.

NÓRI *(nevet)* Most akkor én rendőr volnék vagy a húga?

DÉZI Ne törődjön velem: egy részeges, hülye beatzenész.

NÓRI A beatzenész nem látszik, a többi stimmel. Különben már ismerem.

ANDRIS *(rögtön eltávolodott Bernadett-től, most kezét csókol, azon a szerencsétlen, modoros módon)* Jó napot.

NÓRI Most nekem is az ön vállára kell borulnom?

ANDRIS *(zavartan)* Félreérti. Bernadett az apám barátnője.

NÓRI *(barátságosan)* Tehát először nekem is az apja barátnőjévé kell lennem, hogy a maga vállára borulhassak?

Andris sértetten elengedi Nóri kezét

Tudja, mondtam már, hogy mennyire utálok a kéznyaldosást. És hogy nem szeretem a túl heves udvarlókat.

Megjelenik Pocó az újabb tálcával. Sietősen kacsázik Anikó felé, de nem tudja megővni a szendvicseket. Mindenki lekapkod egyet-egyet. Kraut nyúl az utolsóért

POCÓ *(dacosan Nórinak nyújtja a szendvicset)* Kérsz egyet?

NÓRI Kösz, most dobtam el.

POCÓ *(betömi a szendvicset)* Te ki vagy?

KRAUT Ne tegezd a művésznőt! Különben is: csöndbe légy!

POCÓ *(teli szájjal)* Nem hallgatok. Vedd tudomásul, hogy nem fogok hallgatni. *(Teli szájjal, dühödten)* Elegendem van! Kikészültem!...

Kraut lassan, komótosan elébe áll. Ijesztő látvány

(Ijedten) Kikészültem! Ki készültem a konyhába, hogy hozzak neked szendvicst!

KRAUT Az jó. Az nagyon jó. És egy sörnyitót is. Megjegyezted, hülyegyerek? Szendvics, sörnyitóval.

POCÓ Szendvics, sörnyitóval. *(Kimegy)*

GIZI *(beront)* Erzsé eltűnt, és tárva-nyitva az ablak!

ANIKÓ Úristen! Kiugrott?!

DÉZI Istenem, még a rendőrség hiányzik nekem ide!

MARIETTA Na, az első emeletről nagyot nem eshett. Jól berúgott, hazamászott. Majd kialussza.

DÉZI Semmi baj, semmi baj! Jól érezzük magunkat, nagyszerű a parti, ugye? Mindenki jól érzi magát?

BERNADETT *(Dzsonihoz)* Aranyom, neked ma egy nő se jön össze?

DZSONI *(idétlenül)* Nem baj, legfőljebb majd veled megyek haza. He-he.

Ordas nagy pofont kap Bernadett-től. Mindenki rémülten elhallgat, csak Nóri kuncog. Belép Pocó, kezében tálca, azon két irtózatossággal készített kenyér

POCÓ Mi ez a csönd?... Tessék, hoztam neked szendvicst!

KRAUT *(elégedetten elveszi a kenyeret)* Na azért!

Beleharap a szendvicsbe. Kétségbeesetten felüvölt, és szétveszi a két kenyeret. A szeletek közül egy szép szál sörnyitót húz elő. Ordítva kirohan

POCÓ Nem te mondtad, hogy szendvicst kérsz, sörnyitóval?

DÉZI *(hisztérikusan)* Állatok vagytok! Tönkreteszitek a születésnap partimat! Tönkreteszitek!

POCÓ Ugyan, egy szendvics miatt ekkora cirkuszt! *(Elégedetten)* Igaz, különleges volt.

NÓRI Malacka, te most csöndbe légy, mert itt megsütnek!

POCÓ Nem leszek csöndbe! Teli van a tokám! Nekem is jogom van beszélni!

Bernadett a kabátját veszi

DÉZI Gyerekek, gyerekek, ne menjetek még! Fialat az idő. Most jön a melegszendvics! Andris, miért nem énekelsz?

ANDRIS Rekedt vagyok.

DÉZI Lányok? Ti?

Nagy csönd

Vagy... Pocó?

POCÓ Én? Hogy én énekeljek?

ILDI Naná! Aki ilyen klassz frizurát csinál. Jézusom, hányat kell aludni, amíg ez kijön a hajamból?!

POCÓ Énekeljek? Hogy én?

ILDI Miért ne? Ha a frizuráidért nem lőnek agyon?!

POCÓ Le vagytok ti tojva! Majd befizetek Tunéziába, egy szafarira, és onnan fogok fűtüllni rátok!

Ha meguntam már, hogy mindig itt legyek,

majd utazgatok, mert utazni élvezet.

De szóba se jöhet Skandinávia!

Csak a jó meleg Afrika, ott fülledt az erotika, a-ha-ha!

Kibérek egy jó nagy puputévét,

bejárom Kenyát és Zimbabwét.

Minden feketének fizetek egy feketét:

tömény romantika, imádlak, Afrika, a-ha-ha!

Párduc, oroszlan, gorilla, makákó!

Bambusz nád, majomkenyérfa, kókuszdió!

Szavannák, fekete nők, ó-ó-ó, Afrika!

A lányokat majd a bozóba csábítom,

egy négercsókért mindenem odaadom!

Utólag úgyis az egészet letagadom,

ha kérditek idehaza: na milyen volt Afrika, a-ha-ha?

NÓRI Egy baj van: Kenya és Zimbabwe nem Tunéziában van. És Tunéziában nincsen szafari.

POCÓ *(most, hogy Krautot kiüldözte, egészen nekivadult)* Na, te aztán megnézheted, milyen frizurát kapsz a bemutatóra!

NÓRI Úristen, ön fogja a frizurámat csinálni?

DÉZI *(rémülten)* Nem baj, nem baj, gyerekek, nem hagyjuk elrontani a partit! Van még pia is, szendvics is...

POCÓ Miért? Az iksz-lábaid viszont nem én csináltam! Ha arra olyan büszke vagy, a frizurámat se kell szégyellned!

ILDI Láttad, mit kapott Dzsoni a pofájára?! Itt pofoznak!

Dzsoni, aki közben alaposan iszogatót, most fölkapja a fejét. Azután csak legyint

NÓRI Nem hiszem, hogy pofozásra sor kerül. *(Föhláll)* Amúgy is menni készültem.

DÉZI Nóri, Nóri! Ez a barom rögtön bocsánatot fog kérni!

POCÓ Melyik?! Kitél?!

Dézi óriási pofont ad neki

ILDI Na, mit mondtam?!

ANDRIS Nóri kérem!

NÓRI Hagyja csak: olyan szépen táncoltak, amikor beléptem! Udvaroljon hát neki!

BERNADETT Egyet azért jó, ha megjegyzel, szívem: itt még én vagyok a Manöken.

NÓRI Kis ország, kis manöken. De azért elférünk, ha nem hízol tovább.

Néhányan kuncognak. Bernadett érzi, hogy megverték, fölfelé indul a lépcsőn

BERNADETT Amíg viszont nem feltétlenül szükséges, minek egy levegőt szívunk, nem igaz?

ANDRIS Várj, Bernadett!

BERNADETT Most már inkább maradj, jó?!
DÉZI Legalább te ne csináld ezt a partimmal! (*Az ágyra rogy*)
BERNADETT (*a lépcső tetején*) Köszönöm a szép estét, igazán kitűnő volt minden, mindenkinek nyugodalmat rémálmokat!

A dalt túljátszva, gúnyos-idézőjelesen éneklük

Jójszakát, jójszakát! Álomháló hull rád.
Jójszakát, jójszakát! Száll e dallam hozzád. (*El*)
ILDÍ, ANIKÓ Az élet hullámozó tenger, s mi úszunk tovább,

de egy habkönnyű ködfátylon nem látunk át.
NÓRI Jójszakát, jójszakát! Szemüket behunyják óvodák, iskolák...
POCÓ És a Kun Béla téri fák!
POCÓ, ANDRIS Fönn az égen már ébred a csillagvilág, és egy szellő egy csellón húz melódiát.
MIND Jójszakát, jójszakát! Mindenütt boldogság. Nagymamák, kismamák és a zajló világ. Könnyű pillangó illan az álmunkon át, ezüst szárnya majd díszlik egy tündér haján.

Andris lent áll, Nóri a lépcső tetején. Andris kinyújtja felé a kezét, Nóri mosolyogva megrázza a fejét

NÓRI Jójszakát! (*El*)

Sötét

Második jelenet

Andris műterme. A reflektorok gyűrűjében Nóri áll. Andris fényképezi. Az asztal mellett Dzsóni és Dézi ül

DZSONI Mennyivel jobban csinálja, mint a magyar lányok!

NÓRI Az ég áldja meg, hát nem győzöm hangszílyozni...

DZSONI Tudom, tudom, Nórika is magyar lány!

ANDRIS (*még sértődött az előző napról*) Filmet cseréltek.

NÓRI (*kisétál, köpenyt terít magára, leül az asztalhoz. Paradicsomlét iszik*) Azért milyen jó itthon.

DÉZI Na, ilyet se hallottam még!

DZSONI Inkább azt szokták mondani, hogy milyen furcsán megváltozott minden. Elmúltak az ünnepek.

NÓRI Az itthoniak folyton sírnak. Nagyobb távlat kell!
DZSONI De mi, sajnos, idén élünk, nem nagyobb távlatban.

NÓRI Ez esetben viszont nem igazán látom, miféle üzletek...

DZSONI No, ez egészen más kérdés... Egy egészen értelmes kérdés. Vannak tartalékaink. Arra gondoltunk, hogy, ugye, Herr Wagner tartós kapcsolatba kerülhetne cégünkkel...

NÓRI Mármint Joli Mamával?

DÉZI (*legyint*) Joli Mama!

NÓRI De hát amikor én Joli Mamával beszéltem, akkor ő meg éppen ellenkezőleg...

DZSONI (*közbeveg*) Nem a mostani helyzetből kellene kiindulni. Az öregasszony sokáig jól dolgozott, de most már belebolondult a butikjaiba.

DÉZI Épp ideje, hogy élvezze a megérdemelt pihenést.

NÓRI És akkor ki varrná a ruhákat?

DÉZI Miért, eddig ő varrta?!

DZSONI Itt van ez a derék kislány, ez a Dézi, ő például nagyszerűen vezetné a varrodát. Nóri, nekem most már a kezemben vannak a szállítók, a felvásárlók, az egész gépezet. Csak megnyomok egy gombot, és leáll az egész. Vagy megnyomok egy gombot, és sokkal jobban működik, mint eddig.

NÓRI Ez most Magyarországon ilyen gombnyomkodás kérdése? Egyet még mindig nem értek: mi közöm ehhez az egészhez?

DZSONI Hát, csak úgy beszélünk. Elmondjuk, ami a szívünkön fekszik, s Nórika, ha akarja, tovább mondja. Nem igaz, fiam?

ANDRIS Semmi közöm hozzá. Apa, ez a te ügyed.

DZSONI Ez egy olyan ügy, ami mindenkinek közös érdeke.

ANDRIS Az én érdekem, hogy ezt a második filmet is ellőjem. Ezért kapom a zsebpénzemet. Tőled.

DZSONI Ó, értem. Zavarjuk a fiatalokat. Gyere, Dézi.

ANDRIS (*kirobban*) Undorító vagy, mint egy cukrosbácsi! Ha arra gondolsz, hogy majd lefektetem neked Nórit, az üzletedért, nagyot tévedsz!

DZSONI Jól van, jól. Úgy látszik, ez a kései pubertás nálad. Gyere, Dézi!

Kimennek

NÓRI Ez rendes dolog volt magától.

ANDRIS Rendes.

NÓRI Rám is haragszik? Még maga haragszik énrám?!

ANDRIS Igen.

NÓRI Miért?

ANDRIS Nem tudom.

NÓRI A tegnapi miatt?

ANDRIS Nem tudom.

NÓRI Roppant furcsa ez a mi kapcsolatunk. Ahányszor találkozunk, maga mindig sértődött az előző találkozás végett... miatt... Na, ezt most hogyan kell helyesen mondani? Régen se tudtam.

ANDRIS Mindegy. Valahányszor valami fontos mondatba kezdene, úgyis mindig átvált a nyelvtanra. Szándékosan.

NÓRI Vagyis, hogy ez nálam afféle cikizés?... Nem?... Vagy a tudatalattim? Azt akarja mondani, hogy félek magától? Igen? Válaszoljon!... Vagy magamtól félek?

ANDRIS Egy fiatal, gyönyörű lány. Együtt él egy öreg némettel.

NÓRI Nem is olyan öreg.

ANDRIS Jó. Pocakos és kopaszodik.

NÓRI (*elneveti magát*) Huszonnyolc éves, száznolcvannyal magas és hetvennégy kiló.

ANDRIS De jól tudja!

NÓRI Nagyon egészséges életet élünk. Kondicionálunk, kocogunk, makrobiotikusan táplálkozunk. Rengeteg karottalét iszunk.

ANDRIS Fúj, de steril ez az egész. Éreztem én, hogy maga nem boldog! Mi az a karottalé?

NÓRI (*közel lép Andrishoz, megsimogatja*) Buta, hát a sárgarépa leve!

Egész közel állnak, mindjárt megcsókolják egymást

(*Váratlanul, évődve, de egy kicsit ijedten is*) Günther biciklizik is.

Andris, mint akit megütöttek, hátralép

(*Nevet*) Már a bicikli szó is fölháborítja?

ANDRIS Miért néz hülyének?

NÓRI Hülyének nézem?

ANDRIS Vagy játszik velem. Az se jobb.

NÓRI Maga tényleg hasonlít a cicákhoz. Elkényeztetett, érzékeny. Mi van a cicánkkal?

ANDRIS Magával álmodtam az éjjel.

NÓRI Velem nem. Csak rólam. Ezt így mondják helyesen magyarul.

ANDRIS Tessék, már megint a nyelvtan!

NÓRI Jó, jó, bocsánat, meg se szólalok többet!

Csend. Aztán Nóri nem bírja tovább

Velem álmodott! Szép voltam? Jó voltam?

ANDRIS A villamos ablakán, mint egy frissen festett képet, az esőcseppek elmosásuk az arcod. Egy csengetés, egy rándulás, és te elindultál végleg. A szomorú szerelmek hercege én vagyok.

Az éjszaka tengerén

eltévednek a fények
és palástomra szállnak ezüst csillagok.
Egy szép napon majd azt hiszem,
hogy csak képzeltelek téged.

A szomorú szerelmek hercege én vagyok.

Szolgám a bánat,
csalódott vágyak,
ékszerem hiány és fájdalom.

Egy szélkakas megfordul,
nem törődik a széllal.
Engem néz, ahogy cigarettára gyújtok.
A füstből egy arckép
összeáll, aztán darabokra hullik széjjel.
A szomorú szerelmek hercege én vagyok.

Ismét nagyon közel állnak egymáshoz, ajkuk már-már összeér

NÓRI *(ismét megszólal, megint az évődő, gunyoros hangon. De mintha ő is félne attól, ami következik. Meg akarná is)* Jé, hogy magának milyen szeplős az orra!
ANDRIS *(megint hátradöbben)* Értem. Mindig azt hittem, nekem nem kell semmit kétszer mondani. Maga meg már hányadszor mondja, mire eljut a szűk agyamig! Most elmegyek, öltözzön föl nyugodtan! Amikor távozik, csapja be az ajtót. Van kulcsom. *(Kisiet)*

NÓRI *(hosszan áll, mozdulatlanul)*
Az éjszaka tengerén
eltévednek a fények
és palástomra szállnak ezüst csillagok.
Egy szép napon majd azt hiszem,
hogy csak képzeltelek téged.
A szomorú szerelmek hercege én vagyok.
Szolgám a bánat,
csalódott vágyak,
ékszerem hiány és fájdalom.
(Arcát a kezébe temeti)

Sötét

Harmadik jelenet

A lányok szobája. Ildi, Erzszi, Anikó. Az asztalnál ülnek, előttük poharak, ital

ANIKÓ Szóval holnap elmentek?
ILDI Ne mondd, hogy sírsz utánunk!
ANIKÓ Miért? Olyan hihetetlen, hogy nekem is vannak érzelmeim?
ILDI Legalább ne sajnálj bennünket, hiszen állítólag jobb lesz a sorunk Dzsoninál.
ANIKÓ Magamat is sajnálom. Azt hiszitek, a kövér embereknek nincs lelkük?
ERZSI Már hogyné lenne: extra méret!

Isznak

ANIKÓ Csúfolódjatok csak!
ILDI Ne is törődj vele, ez nálam csak kisebbrendűségi komplexus! Rám ülsz, lelkileg.
ANIKÓ Megállj, majd rád ülök, nemcsak lelkileg! Én akkor is így tetszem a szerelmemnek!
ILDI A Pocódnak!
ANIKÓ Igen, a Pocómnak. És? Ha még kövérebb leszek, még jobban tetszem neki; ilyen az ízlése.
ERZSI Ūristen, hízni akarsz?
ANIKÓ Miért ne?
Ha elérem, hogy kövér leszek,
az lesz majd a jó:
úgy meghízok, hogy senki nem lesz hozzám fogható.
Tarkabarka ruházatomban,
mint egy gombolyag:
én leszek majd a legboldogabb.
Ha belépek egy étterembe,
dermedt lesz a csend,
pár asztalnál összesűgnak:
a Kövér megjelent!
És én könnyedén rendelek,
és ha mind kihozták az ételeket,
komótosan mindent fölfalok.

Húslevések, mártások és feltétek.
gyümölcstorták, pudingok és diós metéltek!
Ha elérem, hogy kövér leszek,
majd ott lesz arcomon
az elégedettség minden jele. Tánc!

Napközben csak hevergetek
egy puha fekhelyen.
Néha eszem, néha alszom és
közben élvezem,
hogy milyen stabil a helyzetem,
szó szerint és képletesen,
hogy milyen primán nagydarab vagyok!
Ha elérem, hogy kövér leszek,
mint egy gombolyag,
senki nem lesz nálam boldogabb.

Kis szünet

ERZSI Úgy érzem magam, mint egy halálraítélt.
ILDI Tudtam én! Minél jobban alakulnak a terveid, annál kevésbé szeretnéd megvalósulni látni őket.
ERZSI Hülye vagy!
ILDI Látom én, amit látok! Megmondtam előre...
ERZSI *(közbevág)* Ismeritek a viccet a focistáról?
ILDI Hiába beszélsz most másról. Jól kitervelted az elejét, de fogalmad sincs, mi lesz a vége!
ERZSI Azt mondja a menyasszonyának *(mély hangon)*: drágám, tudod, elég kevés időm lesz rád, mert vasárnap mérkőzést játszunk, hétfőn kiértékeljük a mérkőzést, kedden van egy rövid levezető edzés...
ILDI Már rég megbántad az egészet, mi?!ERZSI Szerdán alapozó edzést tartunk, csütörtökön elmegyünk a csapattal sörözni, pénteken nagy edzés, szombaton pedig átmozgatás...
ILDI Beszélj csak, beszélj, úgyis tudom, hogy mind a ketten szeretitek Andrist!
ERZSI Azt mondja erre a menyasszony: rendben van, szívem, de ismerned kell a mi napirendünket is. Ná-lunk a családban este nyolctól tízig dugni szoktunk. Aki ott van, ott van...!

Anikó éktelenül nevet, Erzszi viszont sírva fakad

ANIKÓ Most mit bógsz? Hát mindenki tudja, hogy szeretted Andrist! Ki a másik?
ILDI Schiffer Nóri. Az is szereti. Még jobban, mint Erzszi!
ERZSI Nem igaz!!!
ANIKÓ Féltékeny vagy, mi?!ILDI Ezt te nem érted. De majd megérted vasárnap!
ERZSI *(hanyattdől az ágyán)* Meghalni volna jó. Itt és most.
ILDI Kérlek, rám számíthatsz!... Magadnak főzted ezt a kávé-t, most idd meg!
ANIKÓ De találekony vagy te is, ha a más bajáról van szó!
ILDI Mindent összevetve: azt hiszed, az öreg elől olyan sokáig futhatsz?! Még az is visszavan!
ERZSI Meghalni, vagy megszületni máshol!
ILDI Álmod!
ERZSI Képzeld el engem New Yorkban! Vagy egy középkori várkastélyban!
ANIKÓ Én nem tudom: az emberek, ha a múltba képzelik magukat, sose jobbágyok vagy egyiptomi rabszolgák akarnak lenni.
ILDI Ha ez vigasztal: nálam még az is az álmok birodalmába tartozik, hogy innen végre leléphessek egyszer!
ANIKÓ Álmod?! Már annak is örülni kell, ha az ember ebben a világban nyugodtan aludni tud, nem hogy az álmok!
ILDI Te csak arról ábrándozol, amiről szabad?
ANIKÓ Néha én is arról ábrándozom — mint te, kis hülye —, hogy fogom magam és egy szép napon odébállok. Aztán fölébredek és itt maradok. Mint te is, kis hülye.
ILDI Igazán nincsenek mérhetetlen álmaim...

ANIKÓ Mérheteretlen álmok! Menj ki a temetőbe, nézd végig a sírokat! Itt nyugszik egy lakás meg egy hétvégi telek. Itt nyugszik egy lakás meg egy Trabant. S akkor még a boldog, sikeres halottakat látogattad meg!... Álmok, manapság!

ILDI Ha az ember álmodik, álmodjon.

ERZSI (váratlanul közli) Kastélyt szeretnék, ezüst Rolls Royce-ot, sofőrrel.

ANIKÓ Hát nem lázálmokról beszéltem! Nem vagytok normálisak!

ERZSI, ILDI Ha szépet álmodsz néha egy boldog éjszakán,

luxusautón gördülsz egy fimsztár oldalán,
és téged vár a kastély,
amit zsebpénzedből vettél csupán.
Csak kedvtelésből játszol Chopint a zongorán.
Az ablakból látszik a Csendes-óceán,
s a motoros jacht is ott áll,
miről álmodozni szoktál talán.

MIND Ugye, fáj a szíved,
hogyan ez nem a tied?

S közben eltelik a hatvan-hetven év,
amíg élsz.

Ugye fáj a szíved,
hogyan ez nem a tied?

S eltelik a hatvan-hetven év.

ERZSI, ILDI A filmszínházak játsszák a legszebb álmaid és Concorde-szárnyon szállnak Trabant-álmaid.

MIND Ugye, fáj a szíved,
hogyan ez nem a tied?

S közben eltelik a hatvan-hetven év,
amíg élsz.

Ugye, fáj a szíved,
hogyan ez nem a tied?

S eltelik a hatvan-hetven év.

Sötét

Negyedik jelenet

Joli Mama varrodája. Dzsoni bácsi ül egy széken, és cigarettázik. Minden neszre összeressen. Besiet Erzs, pongyolában

DZSONI Na végre!

ERZSI Azt üzente, nyolc órára, nem?

DZSONI Igen, de ki a fene gondolta, hogy ide hívsz?!

ERZSI (szemtelenül leül) Akart valamit mondani?

DZSONI Nem, csak úgy... Szóval...

ERZSI (mosolyog) Vagyis egy szennyes ajánlatot akar tenni?

ILDI (belép) Csókolom, szekrényes bácsi!

DZSONI Te mindig a legrosszabbkor tudsz jönni?!

ILDI Persze. Hiszen hallgatózok.

DZSONI Te tényleg...?

ILDI Jaj, de buta tetszik lenni: hát jöttem dolgozni, és ha ilyen hangerővel tetszik itten burukkolni az Erzsivel, az még a Kossuth rádiót is elnyomná!

DZSONI (kínban) Mi újság?... Hogy vagy?

ILDI Ragyogóan. Kilóg a belem, válságban a lelkem, és éppen most szakad rám a Gázgyár. Mióta nem bújunk együtt a szekrénybe, már aludni se tudok.

DZSONI Mi?

ILDI Adódtak bizonyos gondok,
az élet nem lett egyszerűbb, csak annyit mondok.
Semmiség az egész, talán úgy fogalmaznám:
csak a Gázgyár esett rám.

Amikor felpofoz a Téalapó,
vagy amikor halálra gázol a mentőautó,
kutatom, hogy mégis, mihez hasonlíthatnám,
hogyan a Gázgyár esett rám.

Aki még a bolhából is elefántot csinál,
ha elesik, soká tart, míg talpra áll.
Nem is értem, miért nem vagyok nyugodt és vidám,
csak a Gázgyár esett rám.

Adódtak bizonyos gondok,
ez az élet idelelni... hm... nem elég boldog.
Semmiség az egész, talán, úgy fogalmazhatnám:
csak a Gázgyár esett rám.

Jönnek a többiek, Dézi, Anikó, Gizi, Kati, Marietta, Pocó; köszönnek. Legvégül Joli Mama, mögötte Kraut, mintha a testőre volna. Joli Mama, Erzsit meglátva, mint egy lángoszlop, kifelé mutat. Erzs kisiet!

JOLI MAMA Nocsak, ilyen korán reggel?!

DZSONI Nőrit várom.

DÉZI Azt mi is. Az eddigi késési rekordja két és fél óra.

JOLI MAMA Csak hagyd békén! Ha késik, késik, ő tudja, miért!

DZSONI De nagyon véded! Összebarátkoztatok?! Látom, használt a múltkori beszélgetés. De mit egzeciroztatod ezt a szegény lányt?!

JOLI MAMA Ma estig az én dolgozóm!

DZSONI És akkor így kell kizavarni?!

JOLI MAMA Kiküldtem, gombokat áthúzni. Egyébként pedig az én lányaimat úgy küldöm ki, ahogy akarom.

DZSONI Nevetséges vagy, tudod? Ezzel a hülyeséggel is, hogy ragaszkodsz a tizenötödikéhez. Jön majd még ez a lány hozzád ruhát próbálni!

NÓRI (besiet) Elnézést, elnézést! Hol vannak a ruhák?

DZSONI (kezet ráz vele) Most már abban a sorrendben kellene belebújni, ahogy majd a bemutatón is viseli őket. (Átadja neki a ruhákat)

NÓRI Viselem? Még nem biztos, hogy viselem. Minden Günther-től függ. (Kimegy a ruhákkal)

ANIKÓ Ez olyan nagyképű, hogy nem is tudom, éjszaka hogyan fér el a feje a párnán. (Kötényéből előveszi a megszokott zöldséget)

A lányok zakatolni kezdenek a gépeiken. Nagy szünet

ILDI Nekem ki kell mennem!

JOLI MAMA Jaj, fiam, mióta kérsz engedélyt?! Elég nagy kislány vagy már, nem?

A lányok vad zakatolással varrnak. A jelenetben végig szólnak a gépek. Ildi kimegy

Szóval mégis elhatároztad, hogy nem maradsz nyugton? Tudod ez mit jelent?

DZSONI Tudom. Szólsz Bernadettnek. Nagy szívességet tennél.

JOLI MAMA Először a szállítók, aztán ez a lány. Látom én, mire készülsz! Annyit mondok, ne csalódj a végén, nagyot ne csalódj!

DZSONI Ne hidd, hogy Bernadett az egyetlen manőken Magyarországon!

JOLI MAMA Nóri még egyáltalán nem biztos.

DZSONI Nem is Nórira gondoltam.

Belép Erzs, leteszi a gombokat Joli Mama elé

JOLI MAMA És a többi?

ERZSI Csinálom.

DZSONI Én éppenséggel órára gondoltam. (Erzsihez) Lehetsz manőken. Látom benned a fantáziát. Mint a Leonardo az agyagtömbben a kerámiát.

ERZSI Az Michelangelo volt, és a márványtömbben látta a szobrot.

DZSONI Tessék: már képzőművészetben is kijavítod az embert!

JOLI MAMA Hol van már ez a lány?

ERZSI Vécén.

JOLI MAMA Nem Ildi — Nóri. Menj már, segíts neki!

Erzs kimegy

Miről is beszélgettünk a múltkor, te Dzsoni?

DZSONI Ha nem emlékeznél rá, drágám: azt mondtam, a német üzletet megcsinálom veled vagy nélküled.

JOLI MAMA Hallom, mostanában gyanúsán zaklatod a szállítókat!

ILDI (*bejön egy bemutatandó ruhában. Hosszú, lógós, esetlen*) A naccsága azt üzeni, hogy ezt legföljebb, ha én fogom viselni a bemutatón. Nagyon örülök, hogy végre én is manöken lehetek.

DZSONI Mi az, hogy te fogod viselni?!

ILDI Nem tetszik neki. Azt mondta: harmadrangú balkáni lószar. Nem ilyen finoman fejezte ki magát.

DZSONI (*főllál*) No, majd én beszélek vele!

ILDI Nem ajánlom. Ma amúgy is elég ideges, és ha még rá tetszik nyitni az ajtót a szeplős seggére... (*Kimegy*)

NÓRI (*bejön. Divatos ruhát visel*) No, kérem. Hónaljban kissé ki kell engedni; a nőknek ugyanis elől van két ilyen micsodájuk, és annak kell a hely. Ezt, úgy látszik, itt nem tudják. (*Megfordul*)

DZSONI Miért ilyen paprikás ma, kedves Nóri?

NÓRI A célegyenesben mindig ideges vagyok. Mármint ahogy jön a bemutató napja. (*Újra megfordul*) Leszámítva, hogy lőtúrót se ér, különben csinos. Kimehetek? (*Válaszra sem várva kimegy*)

ANIKÓ Hogy ez milyen pimasz?!

POCÓ Pedig ma akartam megbeszélni veled ezt az afrikai utazást.

JOLI MAMA Milyen afrikai utazást?

POCÓ Van egy közös ügyünk. (*Rángatózni kezd*)

Ha meguntam már, hogy mindig itt legyek, majd utazgatók, mert utazni élvezet.

De szóba se jöhet Skandinávia, csak a jó meleg Afrika...

JOLI MAMA Kuss!

Pocó némán rángatózik tovább. A gépek zakatolnak

Dzsonikám, a szállítókról beszéltünk!

DZSONI Esküszöm, többet szóba se állok a szállítóiddal!

JOLI MAMA Ezt vegyem fölmondásnak?

DZSONI Tőlem annak veszed, aminek akarod.

Az ajtó mellé megy, sértetlen hátat fordít. Bejön Erzszi, pongyolában. Kicsit csapzott

Szóval a nyári bemutatón már ez a lány dolgozik! Elég ennyi elégtételnek?

ERZSI Nem kérdezem meg, hogy mindezért mi lesz a dolgom, mert az már olyan, mintha kurva volnék.

DZSONI A legszebb szavak is olyanok a szádból, mint egy pofon.

ERZSI Magának a kurva szép szó?!...

ILDI (*bejön; megint egy szörnyű ruha van rajta*) Ez se tetszik neki. Azt mondta, körülbelül úgy állna egy nőn is, mint rajtam. Nem elég, hogy ilyen beteg vagyok, még folyton ruhákat kell fölvennem. Hiába, nehéz egy manöken élete. (*Leül*) Most már menj ki te hozzá, mert én isten bizony...!

Erzszi kistét

DÉZI Elizabeth, a manöken... Miből lesz a cserebogár?!

DZSONI Hagyjuk most a zoológiát! Nektek, persze, ki kell békülnötök, hisz... na mindegy, erről majd más-kor!

JOLI MAMA Már miért kéne kibékülnünk?

DZSONI Semmi, semmi.

JOLI MAMA Mióta is ígérem neked, hogy egyszer szakítunk?

DZSONI Hetvenöt éve...?

JOLI MAMA Egyszer eljön az a nap! Talán ma, talán holnap, de hamarabb, mint várnád!

ILDI Azért ez a nyafka nyugat-enezskás liba!...

POCÓ Te, és tényleg szeplős neki...?

ILDI Parancsolsz?

POCÓ Hogy tényleg szeplős-e neki?

ILDI Kicsodának?

POCÓ Hát Nórinak!

ILDI Micsodája?

POCÓ Hát a ... (*Mutatja*)

ILDI Miért? Mondanám különben?

POCÓ Mi lenne, ha meglesném?

ILDI Botrány.

POCÓ (*főllál*) Ugyan, csak a kulcslyukon.

ILDI (*rémülten fölugrik*) Meg ne próbáld! (*Huzakodik Pocóval, aki már majdnem kint van*) Anikó, te ezt hagyod?

ANIKÓ Hát kell neki egy kis szórakozás, nem?

Szerencsére Nóri elkészült, és bejön, a csapódó ajtó rettenetesen orrba vágja Pocót

NÓRI Düsseldorfban ilyenben sétáltatják a spánieket. (*Észreveszi az orrát fogó Pocót*) Náthás? Biztosan Ildi-től kapta el... Ildi, kérem, segítene? Az a másik trampli olyan ügyetlen.

Kimegy, Ildivel. Pocó utánuk támolyog. Hosszú csönd

JOLI MAMA Azért nem mindig ilyen utálatos. Mintha most fáradt lenne.

DÉZI Jó volna már túllenni ezen az egészen.

ILDI (*átrohan a színen, majd visszajön*) De tele van a kamáslim!

JOLI MAMA Mi van?

ILDI (*megtorpan. Mint akit kifacsartak*) Hogy mi van?

Azt hiszem, mi is úgy vagyunk,

mint Piroska és a farkas.

Végül egyikünk felfalja a másikat.

És ez kissé nyugtalanítja a nagymamát.

(*Kisiet*)

Kis szünet. Betámolyog Pocó, női ruhában, szeme alatt hatalmas kék monoklival

ANIKÓ (*rémülten*) Úristen, mi történt?!

POCÓ (*büszkén*) Tényleg szeplős neki!

Sötét

Ötödik jelenet

Dzsoni bácsi a lépcső tetején áll, fejjéppel megvilágítva. Míg énekel, Erzszi és Ildi a holmiját viszi egyik oldalról a másikra. Többen segítenek nekik, mintegy pakolós tánckarrá alakulva

DZSONI Hé, ha rohan a gép, olyan, mint egy álom.

Az ég gyönyörű kék, suhanunk a tájon.

Akinek van elég sütnivalója,

nem veszi meg a tucatautót,

nem vacakol, nem blamálja magát,

kiadja inkább a jelszót:

Volvo, Volvo, Volvo.

Hé, ki ájul el, ha meglát egy Volgát?

Hé, ki látta már a Zaporozsec szobrát?

Ki az az örült, ki Trabantra vágyik?

Talán csak egy múzeum.

Kerüljön inkább valamivel többe,

manapság ez a minimum:

Volvo, Volvo, Volvo.

A szép lányok a Balaton-parton

nem ülnek a Wartburgba már,

rád se néznek, ha Zsiguliban poshadsz.

Tudod-e, mi az, mire mindenki vár?

Volvo, Volvo, Volvo.

Sötét

Hatodik jelenet

A varroda. Lázás készülődés ruhapróbára. Nóri a lépcső tetején áll, áthajolva a korláton, Andris odalenn áll

ANDRIS Én nem tudok magához verset írni, pedig isten bizony megpróbáltam. Udvarolni se tudok.

NÓRI Nem szokta meg, ugye? A pongyolák a karjaiba hullottak, a nagyesztélyikkel pedig nem próbálkoztott

eddig. Vagy ne szűkítem le a szerelmi életét ruhá-
neműkre? Azt ne mondja, hogy nem a ruha teszi az
embert!

ANDRIS Nóri, magát akármilyen ruhában szeretném!
NÓRI Azt még elhiszem, hogy ruha nélkül, de hogy
akármilyen! (*Zavartan*) Miből gondolja?

ANDRIS Érzem. Akármit mond, akármit tesz, mindig
érezem... Mi volt az első szava hozzám? Hogy piszkos
a körmöm.

NÓRI És most már tiszta? Mutassa!... Látja, ha mond-
juk akkor azt mondtam volna, hogy „húha, ez aztán
a férfi”, most már valószínűleg füttyülne rám. Rég
hanyatt döntött volna, és túl lennénk az egészen.

ANDRIS Hogyan képes így beszélni a szerelemről?!

NÓRI Szerelem?! Jaj, maga az agyban föllépő kémiai
reakciókról és a vérnyomás különféle változásairól
olyan misztikusan tud beszélni! Hadd kérdezzek vala-
mit: mikor először meglátott, már úgy érezte, sze-
ret?

ANDRIS Igen... Azt hiszem... Nem tudom...

NÓRI És ez nekem szólt, vagy a menő, csicsás külföldi
modellnek?

ANDRIS Amíg nem találkoztunk, én is így gondoltam.
Kicsit számító voltam, de aztán akkor reggel ott az
utcán... És el voltam veszve.

NÓRI Ugyan. Ha néhány éve a korzón találkozunk,
úgy ment volna el mellettem, hogy észre se vesz. Ta-
lán ki se kerül, csak fellök.

ANDRIS Nem igaz. A maga sugárzása téveszthetetlen.
Még a darócon is átsütne. Én... én nem tudom. Nó-
ri!... Jó, jó, ne is válaszoljon, látom a szemén, mit
fog mondani. Akkor legalább szeressen egy kicsit,
csak egy kicsit.

NÓRI Hogy van a cica?

ANDRIS Az éjszaka tengerén
eltévednek a fények
és palástomra szállnak ezüst csillagok.
Egy szép napon majd azt hiszem,
hogy csak képzeltelek téged.
A szomorú szerelmek hercege én vagyok.

ILDI (*beront, teljesen elfeledkezve magáról*) Szent sü-
tőlapát, megjött a Günther! Most telefonált Dzsoni
bácsinak! Hát nekem azt mondtad, hogy nem is...
(*Észreveszi magát, elhallgat*)

Nóri lesiet a lépcsőről, kifelé. Andris elkapja a karját

ANDRIS Nóri, ez az utolsó alkalom! Nóri, mondjon
igent!

NÓRI (*szabadulna*) Hagyjon, hagyjon, az isten szerel-
mére!

ANDRIS Csak egy szót, egyetlen szót!

NÓRI Eresszen, mert kiáltok!

ILDI Engedd már el, te bivaly, nem látod, hogy dolga
van?!

*Joli Mama visszatér, hozza magával az egész társaságot,
Dézit, Anikót, Gizit, Katit, Mariettát, Pocót, Dzsonit*

BERNADETT (*kint megkezdett szövegét folytatja*)...
Egy biztos, én nem lépek föl. Én ennek a szemétnak
nem dolgozom többet!

JOLI MAMA Ugyan, Bernadett, várd csak ki a végét!
Meglátod mindjárt, mi nagyon jó barátok leszünk...
Gyermekeim, nagy nap ez a mai! Nóri kedves, hall-
gassa meg maga is! Sokat, nagyon sokat gondolkodtam,
miként mondjam el, hogyan fogjak hozzá. Én itt a
semmiből egy királyságot emeltem. Voltak, akik se-
gítettek — ti, kislánykáim —, voltak, akik csak élős-
köttek. De ennek most vége. Elhatároztam, hogy meg-
újulunk. Mától a megújulás korszaka kezdődik. Te,
Dzsonikám, régóta monddod, hogy tovább úgy nem
mehet, mint eddig, hogy másba kell belevágni. Hát
most másba vágunk bele: csökkentve az itthoni meg-
rendelőinknek szánt termelést — idővel egészen meg-
szüntetve — Herr Wagnernak fogunk szállítani. Az
ilyen változás, persze, nem jár áldozatok nélkül.
Ilyenkor kicsit szomorúak vagyunk, a szívünk is fáj,

de hát nincs mit tenni. Így, Dzsonikám, sok harcban
társam, szomorú szívvel búcsút kell tőled vennünk.
Ehhez az új munkához már nem a te tapasztalataidra,
hozzáértésedre van szükségünk.

DZSONI (*mintha szórakoztatná a dolgot*) Ki vagyok rúg-
va?!

JOLI MAMA Minek ilyen durván fogalmazni? Termé-
zetesen kellő végkielégítéssel, érdemeidet elismerve,
kölcsonös tiszteletben veszünk egymástól búcsút.

DZSONI Az utcára teszel?

BERNADETT Ugyan, mikor mentél az utcára? Most,
hogy engem kitűrtál az otthonomból, már három la-
kásod is van.

POCÓ Úgy szeretném nézni, amint verik egymást!

DZSONI És olyan hülyének tartasz, mint aki erre nem
számított?

JOLI MAMA Biztos voltam benne, hogy megtetted a
kis lépéseidet. Nos, hogy ne legyen harag, megkapha-
tod az itthoni megrendelők hatvan százalékát.

DZSONI Száz.

JOLI MAMA Lám, kíméletesebben kellett volna be-
szélnem. Akkor a megrendülés tán nem zavarta volna
meg az agyadat.

DZSONI Az itthoniak száz százalékát akarom. És még
valamit. (*Az újjával csettint*)

Az általános bejáraton belép Kraut

JOLI MAMA Kraut? Te ló, hát azt a kezet nyalod,
amelyik megütött?

KRAUT (*vigyorgva*) Ja.

DZSONI Az én Kraut fiam az elmúlt héten szép
csöndben végigjárta a megrendelőket és szállítókat,
hogy előkészítse az új, kedvezőbb szerződéseimet. Var-
rodánk vezetője Dézike lesz. Remélhetőleg pontosan
olyan megbízható, becsületes és derék munkát fog
végezni, mint te eddig, Jolikám. Bernadett helyett
pedig vezető manökenünk a kedves Elizabeth.

JOLI MAMA Dézi?!... (*Leküzdí a megdöbbenést*) Tud-
játok, mit mondok én erre? Füttyülök a hazai szállí-
tókra és megrendelőitekre!

DZSONI És hogy el ne feledjem, Krauttól értesülve
terveidről, előzetes tárgyalásokat folytattam Herr
Wagnerral is.

*Joli Mama rémülten leül. Kraut kitarja az ajtót, bejön
egy csúf kis fiatalember, széles kalapban, gitártokkal a
kezeiben*

ANIKÓ Ez a mopszli a Wagner?!

GIZI Teljesen, mint egy gengszter!

KATI Mindjárt előhúzza a tokból a géppisztolyt!

DZSONI Ez Herr Wagner magántitkára, Herr Durch-
schneider!

Belép Wagner. Ő se egy gótikus angyal

Örülök, hogy megismerkedhettem Herr Wagnerral, és
még inkább, hogy találkoztam kedves barátnőjével,
Fraulein Nórival.

*A többiek utat nyitnak Nórinak, tolják is előre. A lány
nagyon kelleltenül lépked. A Titkár suttogva fordít
Wagnernak*

WAGNER (*meglepően affektált hangon*) Aber Ich hab
dieses Mädchen in meinem ganzen Leben nicht ge-
sehen!

TITKÁR Herr Wagner azt mond, még életében nem lát
ez a hölgy!

WAGNER Doch Sie ist sehr hübsch!

TITKÁR Herr Wagner noha nagyon csinosnak talál.

A megdöbbenés moraja

DZSONI Nem ismeri?!

ILDI (*végső kétségbeesésében*) Megtagadod a szerelme-
det, te piszok?!

JOLI MAMA Nem ismeri?!

ERZSI Nem hát! *(Lekapja a parókát, fölteszi a szemüveget)*

Andris a fejéhez kap, és kétségbeesetten a falnak dől

WAGNER Was ist los?

DZSONI Hát ez...! Hát ez...! Ez a ribanc kiöltözött manökennek, és azt hazudta, hogy a maga szeretője.

A Titkár suttogva fordít

ERZSI *(mosolyog)* Látjátok, én vagyok Schiffer Nóri! És én vagyok a buta Elizabeth, aki soha nem lesz a ti világotokba való. *(Andrishoz)* Én vagyok, akinek a beszéd nem az asztala, de a csipeje bombajó!

Nagy csönd. Wagner hirtelen, magas fejhangon fölnevet

DZSONI Ezt a botrányt!

POCÓ *(súgva, Anikónak)* Hogy megyek én most Afrikába?

ANIKÓ Röpülve, ha nem fogod be rögtön a szád!

ERZSI Én vagyok az, akinek a sugárzása a darócon is át-sütne, akit akkor is megismernél, ha szürke veréb-ként az utcán jönne szembe veled!

ANDRIS Kérlek, ne!

DZSONI Rettenetesen sajnálom, hogy ezek szerint Fraulein Nóri... ez a nőszemély nem tudja önnek bemutatni a ruhákat, de... talán a lányok segítenének.

Idegesen tapsolni kezd, a lányok a székekről fölkapkodják a ruhákat, maguk elé teszik, és illegve fölvonulnak, körülbelül mint amikor a rozmárok eltévednek a berkenyésben

WAGNER *(fejhangon nevet)* Das ist sehr amüsant, aber was geht mich das an?

TITKÁR Herr Wagner lát a ruhák meg a hölgyek nagyon szórakoztatónak, és azt kérdez, miért mutogatni ezt neki?

DZSONI Hogyhogy miért? Ezek a német piacra szánt modelljeink!

WAGNER *(végighallgatja a Titkár fordítását, majd nagyon ingerülten magyarázni kezd)* Das ist nicht mein Geschäft! Ich handle mit Strumpfhosen! *(Fölrántja a Titkár nadrágszárát, és megmutatja alatta a jágeralsót)* Jágerhosen! *(Most a Titkár ingét tárja szét, megmutatja alatta a trikót)* Trikoten! *(Kigombolja a Titkár sliccét)* Und Unterhosen, aber nicht mit diesem Schmutz! *(A ruhákra mutat)*

TITKÁR Herr Wagner mond, hogy nem ilyen vacakokkal keresked, de ellenben harisnya, alsónadrág...

DZSONI *(lerogy egy székre)* Értettük. Értünk németül.

POCÓ Te, akkor ez nem egy divatdiktátor?

ILDI Jaj, Pocókám, menj már Afrikába!

JOLI MAMA *(bátortalanul)* Meg lehetne oldani, hogy néhány ezer darab kitűnő jágeralsót leszállítsak a hónap végéig. Bernadett nagyon jól ismeri a gyapjú-textiléseket.

WAGNER Es würde mich sehr freuen!

TITKÁR Herr Wagner van önnel nagyon lekötelez. A részletek majd kell velem megbeszél.

DZSONI Khm... Nagyon jó kapcsolataim vannak a bugyiiparral.

TITKÁR Gondoltuk. Ön szívesked megbeszélni mit Mutter Joli!

WAGNER *(a kifelé settenkedő Erzsinek)* Halt!

Erzsi megáll. Wagner a Titkárnak sugdos, az hevesen bólogat

TITKÁR Herr Wagner azon vélemény juttat kifejezés, hogy őneki nagyon tetsz ez a... ez a cirkusz, mit szép Nóri kisasszony rendez, és ő lenni nagyon csinos manöken... Szép Fraulein Nóri.

ILDI Elizabeth, te káposztafejű, Elizabeth a neve.

TITKÁR Herr Wagner nagyon örül, ha szép Nóri... elfogad ajánlat, egy év próbaidő költöz Düsseldorf, als cégünk manöken. Bemutat Trikoten, Strumpfhosen... Natürlich mit szép fizetés.

Ildi boldogan Erzsi vállát veregeti. A lány megindul a német felé

ANDRIS *(elé áll)* Semmi az egész? Csak Dzsonit elcse-réljük Herr Wagnerre?

ERZSI „Buta lány vagy, Elizabeth, de szép a hajad”...

ANDRIS Erzsi!

ERZSI Erzsi nincs, látod! Nem is volt. Erzsi csak egy buta lány volt, jó cuccokban, bombajó kis csipővel. Ó most már Nóri!

ANDRIS Nem engedlek el! Érted: nem engedlek!

ERZSI Ugyan mivel tudnál megakadályozni?

ANDRIS Mint egy kerti ünnepély, hol a kancsó körbejár.

Mint egy idegen úrhajó, ha földre száll:

szerelem, szerelem — csak egy masni a szívemen!

Szerelem, szerelem — színes álarc a lelkemen,

szerelem, mit akarsz velem?!

ERZSI Mint egy hosszú háború, ahol győz az ellenség.

Mint egy repülő, amit földre ránt egy semmisség:

szerelem, szerelem — csak egy kabát a lelkemen.

Szerelem, szerelem — csak egy sapka a szívemen,

szerelem, mit akarsz velem?!

MIND *(gúnyosan)* Lány és fiú, fiú és lány,

szemükben égett örök magány.

És jött a fiú, és jött a lány.

És elment a fiú, és elment a lány.

Lány és fiú, fiú és lány,

kettejük sorsa kízó talány.

Fiú és lány, ott álltak csendben,

és nem voltak többen, csak ketten,

Csak ketten!

ERZSI, ANDRIS *(miközben a lány megindul Wagnerhez, fölfele)*

Szerelem, szerelem — csak egy sapka a szívemen.

Szerelem, szerelem — színes álarc a lelkemen.

Szerelem, mit akarsz velem?!

A zene tovább szól, addig, míg majd Joli Mamáék ki-mennek

WAGNER Aber Fraulein Nóri, kommen Sie mit!

ANDRIS Erzsi!

ERZSI *(megy Wagner felé)* Nóri a nevem!

ANDRIS Erzsi!

WAGNER Ich hab' kein Zeit!

ERZSI A cicának sok tejet kell adni! Vigyázz, mert egyszer talán visszajövök és ellenőrzöm!

Andris kirohan. Erzsi zokogva borul Wagner vállára

WAGNER *(zavartan ütögeti Erzsi hátát)* Aber was...?

A többiek zavartan nézegetnek egymásra. Kisompolyognak, Ildi kivételével. A zene elhallgat

(Kifogástalan magyarsággal) Szegesdi, az ég áldjon meg, remélem, nem én fogok fizetni a kellékesnek ezekért a ruhákért! Ma este a Koldusoperában kell szerepelniük, patyolattisztán.

Ildi megkukultán mutogat a „németekre”

ERZSI *(a szemét törli, szipog)* Ki lesz fizetve.

TITKÁR Azért hogy mekkora marha vagy, Szegesdi! Tényleg sírsz?

ERZSI Jaj, Szunyogh, ne sajnálj már, inkább egyszer az életben tanulnád meg rendesen a szövegedet! És mi ez a gitártok? Azt mondtam, olyan légy, mint egy tisztességes üzletember, ne mint Arturo Ui!

WAGNER Most jól megadtad ennek a krapeknak, mi? Csak éppen hol fogsz lakni, és miből élsz? He?

ERZSI *(lekapja a Titkár kalapját)* Kiadom magam manökennek. Vagy énekesnőnek. Ha csinálunk egy zenekart, én majd kalapozok!

*A Titkár a tokból egy gitárt vesz elő, játszani kezd.
Wagner egy kalapdobozt püföl, Erzsé és Ildi a közönség
felé kalapozik.*

Mélyen tisztelt járókelők,
ez az előadás itt mindenekelőtt
csak egy spontán megnyilatkozás.
Csak egy utcai zenekar.

ILDI A feladatunk nyilván semmi más,
mint a könnyű, de igényes szórakoztatás:
minket mindenki szeret, sőt kultivál —
de nem ért, ha nem akar,

MIND Ülünk a téren, gitár a kézben,
dalunk az égen száll.
A személyiségünk varázsa nekünk
megélhetést kínál.

TITKÁR Nyitva a szívünk meg a gitártok
és átölelnénk a világot,
de ha tokunkba semmi nem kerül,
ránk jó nem vár.

WAGNER Volna még néhány ötletünk,
de telhetetlenek nem lehetünk.
Így hát lassan elmegyünk,
mert tele van a tokunk most már!

Mindenki bejön a tapsra

MIND Ülünk a téren, gitár a kézben,
dalunk az égen száll.
A személyiségünk varázsa nekünk
megélhetést kínál...

Függöny